

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 370 1,00 €

Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Απεργία Διαρκείας ΤΩΡΑ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ

με τη χούντα κυβέρνησης Τρόικας

Εργαζόμενοι
Κύμα κινητοποιήσεων
στους χώρους
δουλειάς

σελ. 4-6

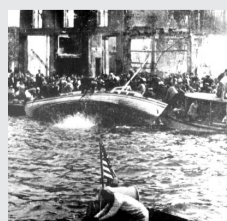
Κοινωνία
Να σταματήσουμε
τα πογκρόμ της
Χρυσής Αυγής

σελ. 10

Οικονομία
Πέντε χρόνια
παγκόσμιας
οικονομικής κρίσης

σελ. 13

Ιστορία
90 χρόνια από
την Μικρασιατική
καταστροφή

σελ. 15

Όλοι στο πλευρό των εργαζομένων των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά

Η δυναμική εισβολή στο προαύλιο του υπουργείου Εθνικής Άμυνας των απλήρωτων επί 6 μήνες εργαζομένων των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά ήταν μια ακόμα **δίκαιη και λογική έκρηξη της οργής και της αγανάκτησης**, που συσσωρεύεται καθημερινά μέσα στην κοινωνία. Μετά από μήνες ασύστολης κοροϊδίας και αφού περίμεναν ώρες για να συζητήσουν με τον υπουργό, αισθάνοντο ότι για ακόμη μια φορά θα γύριζαν άπραγοι στα σπίτια τους όπου τους περιμένει η εξαθλίωση, τα πεινασμένα παιδιά τους και τα χρέη, έφτασαν μέχρι την είσοδο του Γενικού Επιτελείου, υψώνοντας πανό και φωνάζοντας «φτάνει πια η κοροϊδία» και άλλα συνθήματα. Λίγο αργότερα ήρθαν και οι εργαζόμενοι των Ναυπηγείων Ελευσίνας που αντιμετωπίζουν και αυτοί τα ίδια προβλήματα και τον ίδιο εμπαιγμό.

Στο αίτημα των εργαζομένων για συνάντηση μιας αντιπροσωπείας τους με τον υπουργό Π. Παναγιωτόπουλο, πήραν την απίστευτη απάντηση του αρχηγού ΓΕΕΘΑ Κωσταράκου, ότι

ο υπουργός έλειπε σε γιορτή στο θωρηκτό Αβέρωφ (!). Έτσι κέρδισε χρόνο, έως ότου έρθουν στο Υπουργείο οι συμμορίες των ΜΑΤ. Τουλάχιστον τρεις διμοιρίες επιτέθηκαν στους εργαζόμενους, με πρωτοφανή βιαιότητα και κάνοντας χρήση χημικών. Από την βάρβαρη επίθεση **τραυματίστηκαν τουλάχιστον τρεις εργάτες και έγιναν περίπου 100 προσαγωγές** εργαζομένων στη ΓΑΔΑ(!). Μεταξύ των συλληφθέντων και ο πρόεδρος των εργαζομένων στα ναυπηγεία, Γ. Καρακίτσος.

Η βάρβαρη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά είναι ένα μέρος της επίθεσης που δέχονται οι εργαζόμενοι και η νεολαία όλης της χώρας. Σκοπό έχει **να εκφοβίσει και να τρομοκρατήσει** όλους τους εργαζόμενους για να μπορέσει να περάσει τελικά τα βάρβαρα μέτρα του Μνημονίου 2. Όμως στην πραγματικότητα αυτή η κυβέρνηση ήταν από την πρώτη μέρα ασταθής και γίνεται καθημερινά όλο και πιο αδύναμη.

Απέναντί της βρiscει όλο και πλα-

τύτερα, όλο και πιο οργισμένα και αποφασισμένα στρώματα των εργαζομένων, που μπαίνουν στον δρόμο του αγώνα ως την μόνη λύση για την διασφάλιση της επιβίωσης. Βαθαίνει η συνείδηση ότι και η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ πρέπει να φύγει, πρέπει να την διώξουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Γι' αυτό πρέπει αμέσως τα συνδικάτα να κηρύξουν **Γενική Πολιτική Απεργία Διαρκείας**, οι διάφοροι χώροι και κλάδοι πρέπει να συντονιστούν σε αυτό τον αγώνα, οι εργαζόμενοι παντού πρέπει να αναλάβουν οι ίδιοι την οργάνωσή του.

Να οργανώσουμε την αντίσταση Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

Όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, βιώνουμε καθημερινά την απίστευτα σκληρή επίθεση του κεφαλαίου στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, στις ατομικές ελευθερίες και την ποιότητα ζωής. Με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και των κοινωνικών αγαθών, την εμπορευματοποίηση/διάλυση των συστημάτων υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης. Τις φαραωνικές ανισότητες με τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας δράκας καπιταλιστών και χρυσοδάκτυλων της αγοράς χάρη στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στην λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και των λαϊκών αποταμιεύσεων. Την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τον εκφυλισμό των ηθικών, πνευματικών και πολιτιστικών αξιών και συνολικά την αποσύνθεση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Όλοι εμείς, βλέπουμε την εξαθλίωση, την φτώχεια και την πείνα ν' απλώνονται παντού στον πλανήτη. Την παιδική εργασία, την εγκληματικότητα, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό να φουντώνουν. Τον πόλεμο και την καταστροφή του περιβάλλοντος να απειλούν την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Την αλόγιστη χρήση των ανθρωπίνων και φυσικών πόρων από μια χούφτα πολυεθνικών/ διεθνικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστικών χωρών, που επιβάλλουν με την βία τον Νεοφιλελευθερισμό, την Παγκοσμιοποίηση και την Νέα Τάξη Πραγμάτων, για την σωτηρία των κερδών τους και του συστήματός τους από την βαθύτατη κρίση του.

Όλοι εμείς πρέπει και μπορούμε να τους σταματήσουμε. Να βάλουμε τέλος στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης. Να μετατρέψουμε με τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας τα συνδικάτα και τους συλλόγους μας σε όπλα αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό, την εκμετάλλευση, την καταστολή, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Να πετάξουμε οριστικά την «αρχαία σκουριά»: σοσιαλδημοκράτες, σταλινικούς, ρεφορμιστές και γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Όλους αυτούς, που αφού βίασαν ιδανικά και αξίες γενιών και γενιών για μια καλύτερη ζωή, σήμερα έχουν περάσει στο νεοφιλελευθερο στρατόπεδο ή αναπαλαιώνουν τις πολιτικές της ταξικής συνεργασίας, της «κεντροαριστεράς», της «λαϊκής εξουσίας», που μας οδήγησαν σε τραγικές ήττες.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πολιτική μας. Να συγκρουστούμε με την λογική της αγοράς και του κέρδους στη βάση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Να χτυπήσουμε το κακό στην ρίζα του, το κεφάλαιο, την Ε.Ε., τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπων από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε τις επιχειρήσεις σ' όλους τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας). Να θέσουμε όλες τις μεγάλες επιλογές -ενέργεια, βιομηχανία, διατροφή, περιβάλλον, πολιτισμός- σ' ένα δημοκρατικό σχεδιασμό. Να αποδεσμεύσουμε την χώρα μας από την Ε.Ε. των καπιταλιστών, των κερδοσκόπων, του ρατσισμού και των τρομονόμων, του νεοαποικισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Να ανατρέψουμε την κοινοβουλευτική δικτατορία του κεφαλαίου, να διαχωρίσουμε οριστικά από τις σταλινικές δικτατορίες των γκούλαγκ ή τα πρότυπα του «ανθρώπινου καπιταλισμού» της σοσιαλδημοκρατίας και της κεντροαριστεράς. Να εγκαταστήσουμε μια σοσιαλιστική κοινωνία στην χώρα μας και την Ε.Ε. που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες του ανθρώπου, τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες, τις ανθρώπινες, ηθικές και πολιτικές αξίες. Να εγκαθιδρύσουμε την εξουσία των εργαζομένων, που θα στηρίζεται σε όργανα άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά και ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ, ποσοτικά και ποιοτικά, εκείνα ακόμη και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πρακτική μας. Να στρατευτούμε στον αγώνα για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμα στην ζωή. Να βάλουμε τέλος στην βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, στις πολιτικές των αστικών κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ) και του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού. Να παλέψουμε για την ενότητα του κινήματος μέσα στους αγώνες στη βάση της ταξικής ανεξαρτησίας. Να δημιουργήσουμε και να στηρίξουμε συσπειρώσεις αντίστασης και επιτροπές αγώνα σε κάθε σωματείο, σύλλογο, τόπο δουλειάς, σχολείο, σχολή, γειτονιά και κοινότητα. Να οικοδομήσουμε μια ισχυρή αντικαπιταλιστική δύναμη μέσα στο εργατικό/συνδικαλιστικό κίνημα και τα κοινωνικά κινήματα. Να χτίσουμε την δική μας μαζική εργατική, επαναστατική οργάνωση, πραγματικό εργαλείο στην πάλη μας για την σωτηρία από τους νεοφιλελεύθερους καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές. Να στρατευτούμε στην υπόθεση της Ο.Κ.Δ.Ε. και του επαναστατικού μαρξισμού, στην οικοδόμηση του παγκόσμιου κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης, την 4^η Διεθνή.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Προβλήματα της καθημερινής ζωής

Συγγραφέας: Λ. Τρότσκι

Χρονολογία έκδοσης: Ιούνιος 2007

Σελίδες: 175

Τιμή: 8 ευρώ

Ένα μέρος από τα πολλά και τεράστια προβλήματα με τα οποία ασχολήθηκε το πρώτο εργατικό κράτος στον κόσμο ήταν και τα προβλήματα της καθημερινότητας που αντιμετώπιζε η νεαρή σοβιετική κοινωνία. Οι τεράστιες καταστροφές που είχε προκαλέσει ο εμφύλιος πόλεμος, οι τεράστιες ελλείψεις σε υλικά μέσα και υποδομές δεν εμπόδισε τους επαναστάτες του Μπολσεβίκου κόμματος να δείξουν την μεγαλύτερη δυνατή προσοχή στην επίλυση αυτών των προβλημάτων. Η έλλειψη μορφωτικής/πολιτιστικής κληρονομιάς και εμπειρίας από παρόμοιες αάλογες καταστάσεις έδωσε στο εγχείρημά τους την μορφή αληθινών «κοινωνικών πειραματισμών» που αποτελούν σημεία προσοχής, μελέτης και αναφοράς για τους επαναστάτες που παλεύουν για την ανατροπή του καπιταλιστικού καθεστώτος και την εγκαθίδρυση του Σοσιαλισμού.

Οι ρώσοι επαναστάτες είχαν πλήρη επίγνωση ότι η οικοδόμηση του σοσιαλισμού στην χώρα τους συνδέεται και με την επίλυση των άπειρων προβλημάτων της καθημερινής ζωής (οικογένεια, εκκλησία, ποτό, ελεύθερος χρόνος και διασκέδαση, βρίσιμο, ευγένεια και φιλοφρονήσεις, προλήψεις και δεισιδαιμονίες κλπ.), που είχαν κληρονομήσει από το προηγούμενο καθεστώς. Το βιβλίο του Λ. Τρότσκι **Προβλήματα της καθημερινής ζωής**, μια σειρά έξοχων άρθρων που δημοσιεύτηκαν στην Πράβδα το 1923, δίνει μια εικόνα των προβλημάτων και των επίμονων προσπαθειών που καταβλήθηκαν για την αντιμετώπισή τους στα πρώτα χρόνια της Σοβιετικής εξουσίας. Όλα τα ζητήματα που θίγει ο Τρότσκι είναι παρόντα, με την ίδια -αν όχι χειρότερη μορφή- σ' όλες τις σημερινές καπιταλιστικές κοινωνίες.

Από το οπισθόφυλλο

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 και σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Γιάννενα

Βιβλιοπωλεία: "Δωδώνη", "Το βιβλιοπωλείο" στην Αβέρωφ

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Πού θα βρείτε την εφημερίδα

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα": Αμύντα 12, ισόγειο

Περίπτερα: Καμάρα, Αλεξάνδρου Σβάλου 39

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Γράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30
Γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Από τον ορυμαγδό των μέτρων που συζητιούνται τις τελευταίες εβδομάδες, οι Ειδικές Οικονομικές Ζώνες (ΕΟΖ) δικαίως σοκάρουν περισσότερο απ' όλα με τη βαρβαρότητά τους.

Βασικός υποστηρικτής των ΕΟΖ εντός της Ε.Ε. εμφανίζεται η Γερμανία. Ένθερμες δηλώσεις έχουν κάνει ο Όλι Ρεν, ο Σόμπλε, ο Φούχτελ και άλλοι, με πρωτοπόρο τον πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου και μέλος του γερμανικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος Μάρτιν Σουλτς: «Χρειάζονται ασυνήθιστα μέτρα γιατί αντιμετωπίζουμε μια ασυνήθιστη κατάσταση!» Από κοντά και οι ντόπιοι καλοθελητές: ο Χατζηδάκης, ο πρόεδρος του ΕΒΕΑ Μίχαλος κ.α. υμνούν όπου σταθούν και όπου βρεθούν την ιδέα των ΕΟΖ.

Όπως όλα τα ισοπεδωτικά αντεργατικά μέτρα των τελευταίων ετών, έτσι και οι ΕΟΖ προωθούνται από τους νεοφιλελεύθερους δήθεν για την προσέλκυση επενδύσεων, την ανάπτυξη.

Τι είναι όμως οι ΕΟΖ; Είναι μια γεωγραφική περιοχή, μπορεί μια πόλη, ένα λιμάνι ή μια ολόκληρη περιφέρεια, όπου οι οικονομικοί και διοικητικοί όροι καθώς και το εργασιακό καθεστώς δεν έχουν σχέση με ό,τι ισχύει σε πανεθνικό επίπεδο. Πρόκειται για κράτος εν κράτι από οικονομική, διοικητική και εργασιακή σκοπιά, με σκοπό να διαμορφώσει ένα ειδικό προνομιακό καθεστώς υπερεκμετάλλευσης της εργασίας, το οποίο κατά τα άλλα είναι ανεπίτρεπτο με βάση την εθνική νομοθεσία. Εκεί θα μπορούν να απασχολη-

Ειδικές Οικονομικές Ζώνες **Στρατόπεδα εργασίας για ντόπιους και μετανάστες**

θούν ντόπιοι αλλά και μετανάστες εργαζόμενοι.

Μέχρι τώρα συζητιέται η πλήρης φοροαπαλλαγή για τους επιχειρηματίες, η κατάργηση του σταθερού και βασικού μισθού και η σύνδεση της αμοιβής των εργαζομένων-δούλων με την παραγωγικότητα, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι ελεύθερες απολύσεις κι έπονται κι άλλες «ιδέες». Ακόμη προβλέπεται η εξαίρεση αυτών των επιχειρηματιών από κάθε περιορισμό της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με το περιβάλλον, την αρχαιολογία, τα καταναλωτικά πρότυπα ασφαλείας κ.ο.κ, με την ένταξή τους σε διαδικασίες fast track, όπως χαρακτηρίστηκαν. Τις λεπτομέρειες του τελικού σχεδίου για τις ΕΟΖ αναμένεται να εξειδικεύσει το υπουργείο Ανάπτυξης εντός των επόμενων εβδομάδων. Ήδη έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον οι περιφέρειες Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης, η Πελοπόννησος, η Ήπειρος, το Νότιο Αιγαίο, ενώ καθεστώς ΕΟΖ μελετάται και για το Ελληνικό αλλά και για το παραλιακό μέτωπο Φαλήρου-Σουνίου. Σιγά-σιγά θα συζητάμε για την μετατροπή ολόκληρης της Ελλάδας σε ΕΟΖ.

Ποιος μπορεί να είναι ο κερδι-

σμένος απ' αυτά τα σύγχρονα στρατόπεδα εργασίας; Ακόμη κι αν δεχτούμε ότι μια ΕΟΖ είναι πόλος προσέλκυσης ξένων ή ντόπιων επενδύσεων, όφελος για την οικονομία της χώρας δεν θα υπάρξει, γιατί το κεφάλαιο θα απολαμβάνει καθεστώς πλήρους οικονομικής ασυλίας, με παχυλές κρατικές επιδοτήσεις, δίχως να καταβάλει φόρους, ελεύθερο να βγάζει τα κέρδη του στο εξωτερικό κ.λπ. Αντίθετα, το περιβαλλοντικό κόστος θα είναι τεράστιο, ενώ τα παρεχόμενα προϊόντα και υπηρεσίες χαμηλού επιπέδου. Όσο για τις περίφημες νέες θέσεις εργασίας, αυτές θα είναι κυριολεκτικά θέσεις δουλειάς με αμοιβές δουλοπάροικου, και δεν προσφέρουν στους εργαζόμενους πολύ καλύτερη «ευκαιρία» για εισόδημα από το να εκπορνευτούν ή να πουλήσουν το νεφρό τους.

Όμως η ιδέα των ΕΟΖ δεν είναι καινούργια και τα αποτελέσματά τους φαίνονται ήδη εκεί όπου εφαρμόστηκαν. Πουθενά σε καμιά χώρα όπου επιβλήθηκαν δεν βοήθησαν στην ανάπτυξη ή έστω την αξιοπρεπή επιβίωση του πληθυσμού. Το αντίθετο. Είναι περιοχές όπου κυριαρχεί η απόλυτη φτώχεια και εξαθλίωση, η άγρια εκμετάλλευση της εργασίας, η εγκληματικότητα, το λα-

θρεμπόριο κάθε είδους. Είναι οι «μαύρες τρύπες» της παγκόσμιας οικονομίας, όπου υπό καθεστώς πλήρους ασυδοσίας του κεφαλαίου διακινούνται μαύρα κεφάλαια.

Η ιδέα των ΕΟΖ προέρχεται από τα γεράκια του τραπεζικού καρτέλ του Λονδίνου, ήδη από τη δεκαετία του 1970, ενώ λίγο αργότερα μπήκε σε εφαρμογή σε επαρχίες της Κίνας και σε χώρες της Αφρικής. Σύμφωνα με το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, το 1986 λειτουργούσαν 176 ζώνες σε 47 χώρες στον πλανήτη, ενώ το 2006 είχαν φτάσει τις 3.500 σε 130 χώρες. Η επικράτηση των ανοιχτών αγορών κεφαλαίου, η εξάρτηση των λιγότερο ανεπτυγμένων οικονομιών από τις πολυεθνικές και η έξαρση του κρατικού δανεισμού οδήγησαν σ' αυτή την έκρηξη των ΕΟΖ.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οδηγία Μπολκενστάιν τον Ιανουάριο του 2004 έκανε κάτι ανάλογο: εξάλειψε τις εθνικές νομοθεσίες και περιορισμούς, εισάγοντας την αρχή της «χώρας προέλευσης». Σύμφωνα με την οδηγία, κάθε επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να συμμορφώνεται μόνο με τις απαιτήσεις της χώρας προέλευσής της και όχι εκεί όπου δραστηριοποιείται οικονομικά. Κάθε επιχείρηση μπορεί να αποφεύγει τους εθνικούς περιορισμούς με την μετεγκατάσταση της έδρας της σε μια χώρα ευκαιρίας ή απλά με την ίδρυση μιας εταιρείας βιτρίνας ή οφσόρ, σε άλλο κράτος μέλος. Τώρα με τις ΕΟΖ, οι επιχειρηματίες μπορούν ν' απολαμβάνουν τα ίδια προνόμια, δίχως να χρειάζεται καν να κάνουν τον κόπο ν' αλλάξουν έδρα ή να στηθούν μια εικονική έδρα σε βολική «χώρα προέλευσης».

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Οι κοινωνικές καταστροφές που προκάλεσε η Θάτσερ και συνέχισαν οι επίγονοί της, αυξήθηκαν πρόσφατα με την κρίση και με τα νέα μέτρα, οδηγώντας **7,9 εκ. Βρετανών να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας**. Μόνο το 40% απ' αυτούς είναι άνεργοι, ενώ οι υπόλοιποι είναι εργαζόμενοι! Τα τελευταία δύο χρόνια, 600.000 παιδιά ζουν στο όριο της φτώχειας ή και κάτω από αυτό, με το Λονδίνο να είναι η πόλη με το μεγαλύτερο ποσοστό φτωχών ανηλίκων στη Βρετανία. Οι μαζικές απολύσεις στον δημόσιο τομέα, η μείωση των μισθών αλλά και η απόφαση της συγκυβέρνησης Κάμερον να μειώσει τα οικογενειακά επιδόματα, θα οδηγήσουν με μαθηματική ακρίβεια στην αύξηση αυτού του ποσοστού. Εκτιμάται ότι το 2013 περίπου 3,1 εκ. παιδιά, 2,5 εκ. γονείς, 4 εκ. ενήλικες χωρίς παιδιά και 2,1 εκ. συνταξιούχοι θα ζουν στην απόλυτη φτώχεια. Στη σημερινή «πολιτισμένη» Βρετανία αναβιώνει για ακόμη μία φορά ο Όλιβερ Τουίστ του Ντίκενς και η Άβυσσος του Τζακ Λόντον.

Τεράστιο είναι το ανθρώπινο και οικονομικό κόστος της **κλιματικής αλλαγής**, σύμφωνα με έρευνα που συντάχθηκε από την ανθρωπιστική οργάνωση DARA για λογαριασμό 20 αναπτυσσόμενων χωρών. Οι συνέπειες των κλιματικών μεταβολών συνδέονται με 400.000 θανάτους ετησίως και έχουν μειώσει το παγκόσμιο ΑΕΠ κατά 1,6% ή κατά 1,2 τρις δολάρια. Αν δεν αντιμετωπιστεί η κλιματική αλλαγή, οι απώλειες μέχρι το 2030 μπορεί να διπλασιαστούν και να φτάσουν το 3,2% του παγκόσμιου ΑΕΠ, ενώ περισσότεροι από 100 εκ. άνθρωποι θα χάσουν την ζωή τους. Καθώς αυξάνεται η μέση θερμοκρασία παγκοσμίως λόγω των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, οι επιπτώσεις στη φύση όπως το λιώσιμο των πάγων, τα ακραία καιρικά φαινόμενα κ.α. θα θέσουν σε κίνδυνο εκατοντάδες εκατομμύρια πληθυσμού. Οι ερευνητές υπολόγισαν ότι κάθε χρόνο 5 εκ. άνθρωποι χάνουν την ζωή τους από την ατμοσφαιρική ρύπανση και την κλιματική αλλαγή, είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω της πείνας και των ασθενειών που προκαλούν.

Ανατριχιαστικά είναι τα στοιχεία για τις **αυτοκτονίες** στην Ελλάδα των μνημονίων. Η ανεργία, τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα συνδέονται με την εμφάνιση συμπτωμάτων κατάθλιψης που μπορεί να οδηγήσουν σε αυτοκτονίες, το μεγαλύτερο ποσοστό των οποίων καταγράφεται σε περιοχές με υψηλή ανεργία. Κάθε μέρα γίνονται δύο τουλάχιστον απόπειρες αυτοκτονίας. Τα τελευταία τρία χρόνια, οι αυτόχειρες αυξήθηκαν κατά 22,5% ενώ έχουν γίνει 1.727 αυτοκτονίες και απόπειρες. Το 2009, οι απόπειρες αυτοκτονιών (είτε κατέληξαν σε θάνατο είτε όχι) ήταν 507, ενώ το 2010 μόνο όσες κατέληξαν σε θάνατο ήταν 622 και το 2011 έφτασαν στις 598. Παρόλο που δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία για τις απόπειρες που δεν κατέληξαν σε θάνατο τη διετία 2010-11, αυτές εκτιμάται ότι είναι δέκα με είκοσι φορές περισσότερες από τις απόπειρες που κατέληξαν σε θάνατο. Η αύξηση των αυτοκτονιών είναι άλλωστε πανευρωπαϊκή (όπως και η κρίση). Ενδεικτικά, στην Ελλάδα αυξήθηκε πάνω από 24% από το 2007 έως το 2009, ενώ στην Ιρλανδία ο δείκτης των αυτοκτονιών (είτε κατέληξαν σε θάνατο είτε όχι) αυξήθηκαν από το 2007 έως το 2009 πάνω από 16%.

Η χούντα της εσωτερικής και της εξωτερικής Τρόικας και το πραξικόπημα του 4

Αν και ακόμη δεν έχουν ανακοινωθεί τα πρώτα μέτρα του Μνημονίου 2, είναι βέβαιο απ' όσα σκόπιμα διαρρέουν, ότι πρόκειται για μέτρα εξόντωσης και εξαθλίωσης των εργαζομένων.

■ Σωφρόνης Παπαδόπουλος

Το μεγαλύτερο μέρος των μέτρων προέρχεται από τις άγριες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και κοινωνικά επιδόματα. Όμως και τα υπόλοιπα μέτρα από το συνολικό πακέτο των 11,9-13,5 δις ευρώ, ανεξάρτητα αν η τρόικα εσωτερικού και εξωτερικού το παρουσιάζει/ονομάζει σαν «διαρθρωτικά μέτρα» που αφορούν περικοπές σε υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση, ΟΤΑ κ.λπ., επηρεάζουν άμεσα την αγοραστική δύναμη και το βιοτικό επίπεδο των εργατικών και λαϊκών μαζών.

Είναι επίσης βέβαιο ότι πέρα από αυτό το πακέτο ή σε συνδυασμό με αυτό, ετοιμάζονται σειρά από αντεργατικά, αντιλαϊκά και αντιδραστικά μέτρα, που είναι ένα μίγμα φορολογικών και εισπρακτικών μέτρων, εκποίησης της δημόσιας περιουσίας, δημιουργίας Ειδικών Οικονομικών Ζωνών (ΕΟΖ), διάλυσης των εργασιακών σχέσεων και των εργασιακών δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, θα αυξηθούν ακόμη περισσότερο την άμεση φορολογία των εργαζομένων, θα επιβάλουν νέα εισπρακτικά μέτρα τύπου «χαρά-

τσι» της ΔΕΗ, θα αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67 χρόνια, θα καταργήσουν το 8ωρο/5νήμερο, θα αυξηθούν τις ώρες εργασίας από 40 (48) την εβδομάδα σε 78 (13 ώρες εργασία επί 6 ημέρες!), θα περικόψουν την αποζημίωση απόλυσης, θα ενισχύσουν ακόμη περισσότερο το λεγόμενο «διευθυντικό δικαίωμα» κλπ. Αν όλα αυτά περάσουν δεν θα πρόκειται μόνο για μια χωρίς προηγούμενο φτωχοποίηση και εξαθλίωση του ελληνικού λαού, αλλά επί της ουσίας κάτι ακόμη χειρότερο, την μετατροπή της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας σε δουλοπάροικους.

Λίστες, στικάκι... σήψη και διαφθορά

Το στικάκι που παρέδωσε η Λαγκάρντ (τότε

υπουργός οικονομικών της Γαλλίας) με τα ονόματα 1991 Ελλήνων με καταθέσεις στην τράπεζα HSBC της Ελβετίας, καταχωσιάστηκε στα συρτάρια του Πακωνταντίνου, των επικεφαλής του ΣΔΟΕ και του Βενιζέλου επί δυο περίπου χρόνια. Είναι προφανές ότι αυτή η «εξαφάνιση» από τους αρχιμαφιόζους της τότε κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, έγινε για να κρύψουν το περιεχόμενό του: ονόματα πολιτικών, φίλων τους καπιταλιστών και άλλων με καταθέσεις στην συγκεκριμένη τράπεζα -υπάρχουν και σε άλλες βέβαια- πολλές από τις οποίες αφορούν «ξέπλυμα μαύρου χρήματος» και σε κάθε περίπτωση σκαστές περιπτώσεις φοροδιαφυγής.

Το στικάκι Λαγκάρντ δεν είναι η μοναδική περίπτωση σήψης, διαφθοράς και σκανδάλων, που βουλιάζει το αστικό σύστημα στην κρίση και παρακμή του. Λίστες με 32 ή άλλη με 26 ονόματα βρίσκονταν και αυτές κρυμμένες σε συρτάρια του Υπ. Οικονομικών ή του ΣΔΟΕ και ήρθαν τώρα στην επιφάνεια. Σε κυριακάτικη εφημερίδα αποκαλύφθηκε δικόγραφο, όπου αναφέρονταν τα ονόματα τριών πρωτοκλασάτων υπουργών της Δεξιάς, ανάμεσά τους και ο νυν Πρόεδρος της Βουλής Ε. Μείμαράκης, που φέρονται να συνδέονται με ξέπλυμα «μαύρου χρήματος» και κομπίνες ύψους 10 δις δολ!

Απ' ότι φαίνεται είναι σίγουρο ότι θα έρθουν και άλλες τέτοιες υποθέσεις στην επιφάνεια, που με την σειρά τους βαθαίνουν την πολιτική αλλά και την οικονομική κρίση. Όσο η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος μεγαλώνει και το εργατικό κίνημα θα συνεχίσει να αντιστέκεται και να μην κάμπτεται, τόσο περισσότερο θα έρχονται στην επιφάνεια υποθέσεις σήψης, διαφθοράς και σκανδάλων. Είναι δυνατόν πολλές από αυτές να μην είναι αληθινές ή και να εξυπηρετούν σκοπιμότητες.

Το πραξικόπημα Ψυχάρη

Με τίτλο «Το πραξικόπημα που δεν έγινε», το Βήμα της Κυριακής 30/9 κάνει λόγο για την αποτροπή από την κυβέρνηση Παπανδρέου στρατιωτικού πραξικοπήματος τον Οκτώβριο του 2011, λίγο πριν παραιτηθεί ο πρωθυπουργός και παραδώσει την θέση του στον Λουκά Παπαδήμο. Το «πραξικόπημα που δεν έγινε», σύμφωνα με το

κυριακάτικο Βήμα, είχε ως στόχο «την απομάκρυνση της Ελλάδας από την Ευρώπη και την Δύση» και άλλα παρόμοια παραμύθια, που δείχνουν ότι επρόκειτο για **κατασκευασμένο δημοσίευμα** στο χαλκείο του Ψυχάρη, ο οποίος όπως είναι γνωστό έχει μεγάλη πείρα από την Μεταπολίτευση σε προβοκάτσιες και παρασκηνιακές συνομωσίες.

Βέβαια, ο στόχος του δημοσιεύματος όπως και η χρονική στιγμή που εμφανίστηκε, είναι προφανές και δεν είναι άλλος από **την τρομοκράτηση και τον εκφοβισμό των εργαζομένων**, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας ενόψει των βάρβαρων μέτρων των 13,5 δις ευρώ. Εκτός όμως από τη σημερινή συγκυρία, φαίνεται ότι η οικονομικοπολιτική ελίτ προκειμένου να καθυποτάξει και να καταστείλει το κίνημα ενόψει των πολύ σκληρών συγκρούσεων που έρχονται και μιας παρόμοιας κατάστασης που εξελίσσεται στην Νότια Ευρώπη, **χρησιμοποιεί και τον κίνδυνο μιας νέας στρατιωτικής δικτατορίας σημαδεύοντας το θυμικό του ελληνικού λαού!** Μέχρι τώρα έχουν χρησιμοποιηθεί από την αστική τάξη και τα πολιτικά της επιτελεία αρκετά εκβιαστικά διλήμματα του τύπου «Ευρώ ή δε θα έχουμε τρόφιμα, φάρμακα, πετρέλαιο και γάλα για τα παιδιά μας». Τώρα όλα δείχνουν ότι διαμορφώνουν ένα κλίμα όπου θα επισείουν την «αποσταθεροποίηση» ή ακόμη και τον κίνδυνο στρατιωτικού πραξικοπήματος με διλήμματα του τύπου «**νέα μέτρα ή αποσταθεροποίηση**», «**Μνημόνιο ή τανκς**».

Άθλια και επικίνδυνη η χούντα της συγκυβέρνησης

Ο Μείμαράκης, μόλις έγινε γνωστό ότι φέρεται αναμειγμένος σε σκάνδαλο ξέπλυματος «μαύρου χρήματος», δήλωσε ότι η εμπλοκή του ονόματός του αποσκοπεί στην «αποσταθεροποίηση της Δημοκρατίας!» Τα ίδια περίπου ισχυρίστηκε και ο Βενιζέλος, όταν αποκαλύφθηκε ότι είχε πάνω από ένα χρόνο στα συρτάρια του το στικάκι της Λαγκάρντ. Ανεξάρτητα όμως από το τι λένε και από το κλίμα που προσπαθούν να δημιουργήσουν τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης, υπάρχει η **πραγματικότητα** και το ουσιαστικό μέρος όλων αυτών. Μπορεί -και έτσι είναι- η άθλια συγκυβέρνηση να τα κα-

Κής δικας Ψυχάρη

τασκευάζει όλα αυτά, προκειμένου να εκφοβίσει τον ελληνικό λαό για να περάσει τα Μνημόνια. Ταυτόχρονα, όμως, όλα αυτά δείχνουν και την κρίση της, αλλά και κάτι ακόμη **σοβαρότερο** -που συνδέεται άμεσα με την οικονομική και πολιτική κρίση-, την κρίση του πολιτικού προσωπικού της αστικής τάξης, την κρίση ή καλύτερα διάλυση του αστικού μπλοκ εξουσίας λόγω φτωχοποίησης των ενδιάμεσων στρωμάτων, της εργατικής αριστοκρατίας κλπ.

Όλα αυτά τα σκάνδαλα κατά πάσα πιθανότητα βγαίνουν από τα «μέσα» ή -λίγο πολύ είναι το ίδιο- από τον σκληρό πυρήνα του κρατικού μηχανισμού λόγω χαλάρωσης ή διάλυσής του. Αυτό σημαίνει ότι σήμερα στην Ελλάδα υπάρχει σοβαρότατη κρίση της αστικής κυριαρχίας και της αστικής ιδεολογίας, όπως είχαν συγκροτηθεί και διαμορφωθεί την προηγούμενη περίοδο, δηλαδή από την Μεταπολίτευση και μετά. Αυτή η κρίση έχει μεταφερθεί στα διάφορα όργανα της αστικής κυριαρχίας και στο σημαντικότερο από αυτά, το Κράτος. Έτσι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει καμιά σοβαρή αλλά το σημαντικότερο **κυρίαρχη** πολιτική δύναμη, που να μπορεί να διαχειριστεί την κρίση ή ακόμη και να συμβιβάσει τα αντικρουόμενα συμφέροντα των καπιταλιστών. Βέβαια μπροστά στον κίνδυνο του εργατικού κινήματος μπορεί να ενώνονται, και «ενώνονται», χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν «τρώγονται» και μεταξύ τους. Ωστόσο, **τα διαφορετικά ατομικά συμφέροντα των καπιταλιστών και της οικονομικοπολιτικής ελίτ σε περίοδο κρίσης του συστήματος δε συμβιβάζονται εύκολα και ακόμη δυσκολότερα δημιουργούν ένα ενιαίο πολιτικό κέντρο** που να σκέφτεται με γενικούς και μακρόχρονους όρους, με όρους αναπαραγωγής του οικονομικού και πολιτικού συστήματος σαν σύνολο, σε όποιο βαθμό είναι αυτό δυνατόν.

Μόλις ανακοινώθηκε η επίσκεψη της Μέρκελ στην Ελλάδα, η συγκυβέρνηση της συμφοράς και της καταστροφής και μαζί της όλη η «συμμορία του ευρώ» άρχισαν να ονειρεύονται «διαπραγμάτευση και επιμήκυνση» και πάνω απ' όλα -σαν τους ναρκομανείς- την «δόση» των 31,5 δις ευρώ. Ωστόσο, ο βασικός λόγος της επίσκεψης Μέρκελ στην Αθήνα, και μάλιστα τόσο ξαφνικά, φαίνεται ότι είναι η πολιτική στήριξη της συγκυβέρνησης σε μια περίοδο όπου αποσυντίθεται. Αυτή η υποστήριξη περιλαμβάνει και την χορήγηση της δόσης των 31,5 δις ευρώ με πολιτικά κριτήρια, μια που με οικονομικά κριτήρια όλοι γνωρίζουν ότι δεν θα μπορούσε να δοθεί στην Ελλάδα. Για τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και την νεολαία, είναι βέβαιο ότι τα Μνημόνια και μέτρα όπως και το τελευταίο πακέτο μέτρων θα συνεχιστούν με ακόμη μεγαλύτερη σκληρότητα.

ΝΕΟ ΠΑΚΕΤΟ ΜΕΤΡΩΝ 14 ΔΙΣ ΕΥΡΩ

Ισοπέδωση μισθών και συντάξεων, άγρια φορολογία, καταστροφικές περικοπές σε παιδεία- υγεία-ασφάλιση

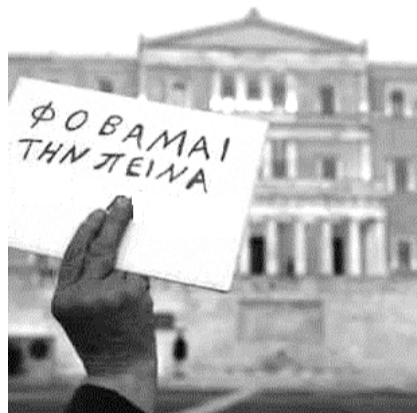
Πριν ένα μήνα είχαμε γράψει για τα νέα μέτρα με τον τίτλο «Σφαγιασμός δικαιωμάτων και θάνατος της κοινωνίας». Ακόμη δεν έχει οριστικοποιηθεί το πακέτο των νέων μέτρων, όμως ο τίτλος εκείνος δικαιώνεται πλήρως. Οι νέες θυσίες των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, δηλαδή της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας, στο βωμό της διάσωσης των κερδών των δανειστών, των τραπεζιτών και μιας χούφτας επιχειρηματιών θα είναι δυσβάσταχτες, αναποτελεσματικές και κυρίως καταστροφικές. Όσα έχουν συμβεί και ακουστεί εδώ και ένα μήνα, όχι μόνο επιβεβαιώνουν αυτή την πρόβλεψη, αλλά προδιαγράφουν ακόμη πιο άγριες, άμεσες και δολοφονικές επιθέσεις της Τρόικας και της κυβέρνησης. Το σημαντικό είναι ότι αυτό είναι πλέον ορατό στην κοινωνία, γι' αυτό και στη διαδήλωση της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης αλλά και στην 24ωρη Γενική Απεργία στις 26 Σεπτεμβρίου, είχαμε μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις.

Δεν είναι πλέον μόνο το πακέτο των 11,5 δις ευρώ και τα πρόσθετα φορολογικά μέτρα, σχεδόν 3 δις, που απαιτεί η Τρόικα για την επόμενη δόση. Είναι και η απαίτηση να εφαρμοστούν όλα τα μέτρα από τα «παλιά Μνημόνια, μεσοπρόθεσμα κ.λπ.» και να επιβληθούν ρήτρες, δηλαδή όροι/δεσμεύσεις για άμεσα νέα μέτρα, αν δεν αποδώσουν όσα τώρα θα αποφασιστούν. Ακόμη χειρότερα, όλα αυτά έχουν αποκλειστικά ως στόχο μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές ή κοινωφελείς δαπάνες (υγεία, παιδεία, συγκοινωνίες, δήμοι κ.α.). Έχουν στήσει μια μηχανή «εντατικής αφαιμάξης των πιο φτωχών και αδύναμων στρωμάτων των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων και μεταφοράς πλούτου στους δανειστές και τους πιο ισχυρούς».

Χαρακτηριστικά παραδείγματα για το παραπάνω:

α) Το πρόσθετο φορολογικό πακέτο, ύψους περίπου 3 δις, άμεσα από το 2013, θα έχει ως κύριο χαρακτηριστικό (πέρα από την κατάργηση των φοροαπαλλαγών, ακόμη και για τα παιδιά) τη σημαντική επιβάρυνση των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων εισοδημάτων αλλά και τη σημαντική ελάφρυνση των πλουσίων.

β) Στις αρχές του Οκτώβρη, στα μουλωχτά και στα ύπουλα, εφαρμόσαν για όλους τους ασφαλισμένους τη συνταγογράφηση με βάση τη δραστική ουσία, μέτρο του ανεκδιήγητου υπουργού «Υγείας» Λοβέρδου. Πέρα από την αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων στα φάρμακα, αν δεν παίρνουμε το πιο φθηνό φάρμακο (πιθανά αμφίβολης προέλευσης και αποτελεσματικότητας) και θέλουμε να πάρουμε αυτό που ήδη παίρναμε, τότε θα πληρώνουμε τη διαφορά που ορίζει ο τιμοκατάλογος, ως και 100 ευρώ για παράδειγμα!

Μέχρι τώρα το «πακέτο» προβλέπει: μειώσεις κρατικών δαπανών 11,5 δις ευρώ (περίπου 7,5 δις το 2013 και τα υπόλοιπα το 2014). Τα 8 δις αφορούν μειώσεις/περικοπές σε συντάξεις, μισθούς, κοινωνικά ή προνοιακά επιδόματα και σε κάθε είδους εργασιακά, ασφαλιστικά κ.λπ. δικαιώματα και παροχές εργαζομένων του δημόσιου τομέα. Από αυτά, 4,6 δις αφορούν περικοπές συντάξεων, 930 εκ. αφορούν κοινωνικά επιδόματα, 1,1 δις προέρχονται από την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67 έτη και 1,3 δις αφορούν κατάργηση δώρων στο δημόσιο, περικοπές στα ειδικά μισθολόγια κ.α.

Υπάρχουν άλλα 1,5 δις από αναδιαρθρώσεις σε διάφορα υπουργεία, που κατά κύριο λόγο θα θίξουν/χτυπήσουν τις κοινωνικές ανάγκες και δομές και κατά δεύτερο λόγο θα δημιουργήσουν προβλήματα στη λειτουργία ή τη συνοχή του ίδιου του κρατικού μηχανισμού.

Για τα υπόλοιπα περίπου 2 δις, η Τρόικα απαιτεί ακόμη μεγαλύτερες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικά ή προνοιακά επιδόματα, κοινωνικές δαπάνες ή δικαιώματα.

Για τα μέτρα που έχουν ήδη «κλειδώσει», μπορεί κανείς να ανατρέξει στην προηγούμενη Εργατική Πάλη, είτε στην έντυπη είτε στην ηλεκτρονική της μορφή.

Ενδεικτικά αναφέρουμε δύο παραδείγματα από τα μέτρα:

α) Η «εξοικονόμηση» από τα δώρα των εργαζομένων του δημοσίου και των συνταξιούχων όλων των Ταμείων θα φθάσει τα 2 δις, ποσό τεράστιο για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τις οικογένειές τους, καθώς και για την ίδια την οικονομία. Ταυτόχρονα όμως το ποσό αυτό είναι αμελητέο για τους δανειστές και τα δυσθεώρητα κέρδη τους, που αποσπούν με μια βίαιη μεταφορά πλούτου, στραγγαλίζοντας κάθε πιθανότητα ανάπτυξης.

β) Καταργούν το οικογενειακό επίδομα και βάζουν εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια για τη χορήγησή του και το ύψος του. Έτσι, μόνο ο μισθωτός που έχει οικογενειακό εισόδημα μέχρι 10.000 ευρώ μικτά(!) θα πάρει όλο το επίδομα, π.χ. 40 ευρώ για το πρώτο παιδί. Με απλούς υπολογισμούς, δύο εργαζόμενοι με ένα παιδί, για να πάρουν το επίδομα παιδιού, θα πρέπει να μην παίρνουν πάνω από 400 ευρώ μικτά!

Το νέο πακέτο μέτρων (που δεν είναι το πρώτο ούτε θα είναι το τελευταίο), που μπορεί να φθάσει ακόμη και στα 18, 22 ή και περισσότερα δις, θα επιδεινώσει ακόμη περισσότερο την κρίση και τη χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού. Θα αυξήσει δραματικά την εξαθλίωση, τη φτώχεια, την ανεργία και θα οδηγήσει ένα μεγάλο μέρος του βιολογικού επιπέδου και των υποδομών (σχολεία, νοσοκομεία, δρόμοι και συγκοινωνίες, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, κοινωνική ασφάλιση κ.λπ.) σε κατάρρευση.

Τα νέα μέτρα, που ένα μέρος τους έχει ήδη κατατεθεί στη Βουλή με το προσχέδιο του προϋπολογισμού, με όποια μορφή και αν τα κατεβάσουν, δεν πρέπει να περάσουν και κυρίως δεν πρέπει να εφαρμοστούν. Γιατί τότε θα πεθάνει η ίδια η κοινωνία. Χρέος δικό μας είναι να αποτρέψουμε με κάθε τρόπο την ψήφισή τους.

Ολο τον προηγούμενο μήνα συνεχίστηκε με αμείωτη ένταση το κύμα φασιστικών επιθέσεων της Χρυσής Αυγής, με πρωταγωνιστικό ρόλο βουλευτών της, άλλοτε κάτω από την ταμπέλα «επιτροπών κατοίκων» και άλλοτε –και κυρίως– με την δράση των «ταγμάτων εφόδου». Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα:

– Στις 5/9, ξυλοκοπούν άγρια μετανάστες που καθάριζαν παμπρίζ αμαξιών σε δρόμους της Καλαμάτας.

– Στις 7/9, ομάδα μελών της Χρυσής Αυγής, με επικεφαλής τους βουλευτές Γιώργο Γερμενή και Παναγιώτη Ηλιόπουλο, κάνει γυαλιά καρφιά πάγκους μικροπωλητών μεταναστών στο πανηγύρι της Ραφήνας.

– Στις 8/9, στόχος είναι οι μετανάστες μικροπωλητές σε λαϊκή αγορά στο Μεσολόγγι με μπροστάρη τον βουλευτή Μπαρμπαρούση. Συμμετοχή στις επιθέσεις είχε και συνοδός αστυνομικός.

– Στις 10/9 καταστρέφουν με μολότοφ κομμωτήριο Πακιστανού στη Μεταμόρφωση Αττικής και μαχαιρώνουν Έλληνα πελάτη του στήνοντάς του ενέδρα.

– Στις 16/9, ο Χάλεν Τζαβέντ δέχτηκε επίθεση από «τάγμα εφόδου» δώδεκα άτομων κοντά στην πλατεία Μπουρναζίου στο Περιστέρι.

– Στις 17/9, στην κεντρική πλατεία της Λάρισας χρυσαυγίτες επιτεθήκαν σε δυο Πακιστανούς, τους λήστεψαν και τους ξυλοκόπησαν, με αποτέλεσμα να σπάσουν το χέρι του ενός και να τραυματίσουν τον άλλο ελαφρά, στέλνοντας και τους δυο στο νοσοκομείο.

– Στον Πειραιά μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας, μετά το τέλος παρέμβασής τους στους δρόμους γύρω από την πλατεία Κοραή, δέχτηκαν επίθεση από ομάδα κρούσης της Χρυσής Αυγής.

– Στην Ξάνθη, στις 18/9, τέσσερις εργαζόμενοι, μέλη της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή δέχτηκαν επίθεση την ώρα που πραγματοποιούσαν αφισκοκόλληση για αντιφασιστική εκδήλωση σε κεντρικό σημείο της πόλης.

Νέα πογκρόμ από την Χρυσή Αυγή ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ!

– Στη Νάουσα, ομάδα φασιστών που φορούσαν μπλούζες και τατουάζ της Χρυσής Αυγής επιτέθηκε σε Αλβανούς μαθητές του ΕΠΑΛ Νάουσας, βρίζοντας και σπρώχνοντάς τους.

– Στις 29/9 τα μεσάνυχτα, «τάγμα εφόδου» επιτέθηκε στο σπίτι του Σαχμπάξ Σιντικί, ιμάμη της Πακιστανικής Κοινότητας στα Σεπόλια.

– Στις 3/10, στις Σέρρες, ομάδα φασιστών επιτίθεται σε αγωνιστή που πρόσκειται στην εξωκοινοβουλευτική αριστερά, με αποτέλεσμα να μεταφερθεί στο νοσοκομείο.

– Σε συστηματική βάση σπάνε μαγαζιά μεταναστών, ειδικά στην περιοχή από τον Αγ. Παντελεήμονα μέχρι την πλ. Αμερικής, ενώ απειλούν και τρομοκρατούν ιδιοκτήτες-μετανάστες να κλείσουν τα μαγαζιά τους.

Αρκετές επιθέσεις δεν έχουν καταγραφεί ως περιστατικά φασιστικής ή ρατσιστικής βίας, συνήθως μετά από πίεση της αστυνομίας ή φόβο των θυμάτων για περαιτέρω στοχοποίησή τους, ειδικά όταν πρόκειται για μετανάστες.

Δίπλα σ' αυτό το πλούσιο «έργο» καταγράφονται και οι αιμοδοσίες «μόνο για Έλληνες», οι τσαμπουκάδες στη Βουλή για την λίστα Λαγκάρντ, η πλήρης στήριξη της Χ.Α. στο ξεπούλημα της Αγροτικής Τράπεζας. Επίσης, οργανώνει «γραφεία ευρέσεως εργασίας, μόνο για Έλληνες». Είναι μια κίνηση που σαφώς γίνεται με τις πλάτες του κράτους, που στο όνομα του «δουλειά στους Έλληνες» σκοπεύει να κάνει μπόλικη από την βρώμικη δουλειά της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων, της κατάρτησης των συμβάσε-

ων, της μείωσης των μισθών, του χτυπήματος των συνδικάτων – ουσιαστικά της μετατροπής των εργαζομένων, μεταναστών και ντόπιων μαζί, σε δουλοπάροικους. Πρόκειται για σύγχρονο δουλεμπόριο, με το οποίο η Χ.Α. προσπαθεί να ελέγ-

ξει κομμάτια της εργατικής τάξης και να συνδεθεί με πιο σημαντικά κομμάτια της αστικής τάξης, προσφέροντάς τους έμπρακτα τις «υπηρεσίες» της. Έτσι π.χ. επισκέφτηκε εργοστάσια σε Βοιωτία και Εύβοια, όπως κατήγγειλε το σωματείο τροφίμων και ποτών των νομών.

Η κυβέρνηση και οι κρατικοί μηχανισμοί χρησιμοποιούν την Χρυσή Αυγή, για να καλλιεργήσουν κλίμα διαίρεσης, φόβου και κοινωνικού κινδύνου, για να αποθαρρύνουν τους εργαζόμενους από τον αγώνα και την αντεπίθεσή τους. Όσο λένε ότι προσπαθούν να την «ελέγξουν», άλλο τόσο και περισσότερο την τροφοδοτούν, είτε μέσω της πολιτικής τους (π.χ. ρατσιστικά πογκρόμ τύπου «Ξένιος Ζευς») είτε με την ανοχή, κάλυψη και συνεργασία από το «βαθύ κράτος» της αστυνομίας και των δικαστικών μηχανισμών. Γίνεται ταυτόχρονα και μια ανοιχτή προσπάθεια ποινικοποίησης του αντιφασιστικού αγώνα, παράλληλα με την προσπάθεια καταπάτησης κάθε δημοκρατικού-συνδικαλιστικού δικαιώματος και ελευθερίας. Έτσι, το βράδυ της Κυριακής 30/9, αντιφασιστική μηχανοκίνητη παρέμβαση δέχτηκε επίθεση από δυνάμεις Δέλτα και Δίας, με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό αρκετών συναγωνιστών και 23 συλλήψεις (έχει καταγγελθεί και κακοποίηση των συλληφθέντων). Η επίθεση των αστυνομικών

δυνάμεων ξεκίνησε όταν η μοτοπορεία ήρθε σε επαφή με φασίστες που έσπαγαν μαγαζιά μεταναστών στην οδό Φυλής, κοντά στην πλ. Αμερικής.

Αυτός ο συνδυασμός της έντασης της «επίσημης» κρατικής καταστολής με την αξιοποίηση της Χ.Α. είναι απαραίτητος για την κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» που διαμορφώνουν η αστική τάξη, οι ιμπεριαλιστές (ΕΕ-ΔΝΤ) και οι μηχανισμοί τους στην Ελλάδα. Έτσι, προετοιμάζεται το έδαφος ώστε η Χ.Α. να παίξει τον πραγματικό της ρόλο, δηλαδή να στραφεί ενάντια στους αγώνες, στο κίνημα, στις οργανώσεις των εργαζομένων και της νεολαίας, σαν μακρύ χέρι των άλλων συμμοριών, αυτών των ΜΑΤ, Δίας, της βιομηχανίας δικαστικών αντεργατικών αποφάσεων – και πιθανώς έναν πιο κεντρικό ρόλο στο πολιτικό σκηνικό.

Γ' αυτό, η Χ.Α. δεν αντιμετωπίζεται με φραστικές εκκλήσεις, αλλά μόνο με την δράση και αυτοάμυνα του εργατικού κινήματος. Με το ενιαίο μέτωπο των εργατικών οργανώσεων και όχι με αοριστολογίες για «ενότητα της αριστεράς» ή πολύ περισσότερο των «δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων». Είναι καταστροφική η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ ότι η Χ.Α. μπορεί να αναχαιτιστεί διαμέσου των «δημοκρατικών» αστικών θεσμών, με επερωτήσεις στη Βουλή, με την καταδίκη και απομόνωσή τους στα λόγια ή στις εκλογές κ.λπ. Είναι το ίδιο καταστροφική και βρώμικη η τακτική του ΚΚΕ, που σχεδόν εξισώνει την ακροδεξιά-φασιστική βία με την αυτοάμυνα του κινήματος ή συνιστώσών του.

Το κομβικό είναι η κινητοποίηση των εργαζομένων, των ανέργων και της νεολαίας, η αυτοοργάνωση και η κοινή πάλη τους με τους μετανάστες, που πρέπει ταυτόχρονα να οργανωθούν οι ίδιοι. Αυτός ο δρόμος είναι δύσκολος, αλλά είναι ο μοναδικός που μπορεί να έχει αποτέλεσμα. Αλλιώς, αργά ή γρήγορα, θα καταληξούμε το αστικό κράτος να εμφανίζεται σαν υπερασπιστής της «δημοκρατίας» ή ένα μικρό κομμάτι του κινήματος ν' αναλάβει από μόνο του, ηρωικά μεν αλλά αναποτελεσματικά, τον αντιφασιστικό αγώνα, με αποτέλεσμα να συντριβεί και το ίδιο.

Να σταματήσει τώρα η πολιτική δίωξη της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων

586 ΤΠ/Κέντρο Εκπαίδευσης Νεοσυλλέκτων Γρεβενών, του οποίου διοικητής είναι ο Δ. Βούτσης.

Το ψήφισμα αλληλεγγύης στην ΕΑΣ που συντάχθηκε, έχει υπογραφεί ως τώρα από εκατοντάδες αγωνιστές και δεκάδες πολιτικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις και κόμματα, ανάμεσα τους και η ΟΚΔΕ, οι οποίες εκφράζουν την έμπρακτη αλληλεγγύη τους στην ΕΑΣ.

Το ψήφισμα αναφέρει χαρακτηριστικά μεταξύ άλλων:

«Εισαγγελείς, στρατός, αστυνομία, διεύθυνση ηλεκτρονικού εγκλήματος και άλλες “υπηρεσίες”, συνεργάζονται για να αποκαλύψουν το “εγκληματικό” έργο ΕΑΣ, δηλαδή την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των αναγκών των ένστολων εφέδρων πολιτών. Μέσα από τις αναφορές τους αποκαλύπτονται οι διαρκείς παρακολουθήσεις του blog της επιτροπής, των τη-

λεφώνων της και των μελών της... Όμως, αυτές οι επιθέσεις δεν είναι πρωτόγνωρες, ξεκινάνε περίπου με την ίδρυση της ΕΑΣ και περιλαμβάνουν από απειλές έως δολοφονικές απόπειρες (1998), με τοποθέτηση χειροβομβίδας κάτω από αυτοκίνητο μελών της. Όμως οι τελευταίες “ενοχλήσεις” είναι “επίσημες”, με την σφραγίδα του δικαστικού συστήματος.

Μέσα στην δεκαεπτάχρονη πορεία και δράση της, η ΕΑΣ έχει ενοχλήσει πολλούς. Συνέβαλλε στο να σπάσουν τα στεγανά, το πέπλο σιωπής και η αντίληψη ότι “εκεί που αρχίζει ο στρατός τελειώνει η λογική”. Με την δημοσιοποίηση απaráδεκτων συμπεριφορών “ανωτέρων” στην στρατιωτική ιεραρχία και άθλων συνθηκών σε στρατόπεδα, βοήθησε στη βελτίωση της διαβίωσης χιλιάδων νέων που υπηρετούσαν την θητεία τους... Αποκάλυψε τις δεκάδες αυτοκτονίες-δολοφονίες

νέων ανθρώπων στα στρατόπεδα, την εμπορευματοποίηση της ζωής του φαντάρου, ακόμα και με τις πιο ακραίες μορφές, όπως με τη μαζική εισροή ναρκωτικών στα στρατόπεδα... Όλα αυτά φαίνεται ότι ενοχλούν τους κρατούντες, όσους θέλουν έναν στρατό “ετοιμοπόλεμο” κι επιθετικό, ενάντια σε εξωτερικό και εσωτερικό εχθρό, την κοινωνία στρατιωτικοποιημένη, τη νεολαία υποταγμένη στο μιλιταρισμό, τον εθνικισμό και το ρατσισμό.

Όσοι είναι υπεύθυνοι για την σημερινή κατάσταση της ανεργίας, της καταστολής, των μνημονίων και της κρίσης, δεν ανέχονται άλλες φωνές, άλλη δράση.

Θεωρούμε ότι αυτή η δίωξη έχει ξεκάθαρο στόχο τη στρατευμένη νεολαία αλλά και τη νεολαία, συνολικά. Με σαφή στόχο, αυτή η νεολαία να υποταχθεί και να “πειθαρχήσει” στη φτώχεια, την ανεργία, το φόβο και τον παραλογισμό της αυθαιρεσίας και της εκδικητικότητας των ταγών μιας στρατιωτικοποιημένης κοινωνίας».

Ολόκληρο το ψήφισμα στην ιστοσελίδα της ΟΚΔΕ www.okde.gr και στο Δίκτυο Σπάρτακος diktiospartakos.blogspot.gr

Ομιλία Τσίπρα στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης

Πρόταση διαχείρισης της καπιταλιστικής κατάρρευσης

Η ομιλία του Α. Τσίπρα στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης συμπύκνωσε με τον καλύτερο τρόπο τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδα της ρεφορμιστικής πρότασης διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης που προωθεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Η ομιλία του Τσίπρα επιβεβαίωσε όλες τις επισημάνσεις που είχαμε κάνει σε προηγούμενα άρθρα της «Ε.Π.» σχετικά με τη γοργή πορεία «προσαρμογής» του ΣΥΡΙΖΑ στη γραμμή της «υπεύθυνης αντιπολίτευσης», της συμμόρφωσης με την ΕΕ και την αστική τάξη αλλά και της εγκατάλειψης ακόμη και των πιο στοιχειωδών θέσεων (π.χ. για τη διαγραφή του χρέους, την κατάργηση της δανειακής σύμβασης, την εθνικοποίηση των τραπεζών, την ανάγκη μεγάλων δημοσίων επενδύσεων κ.λπ.), που είναι η βάση κάθε προγράμματος παραγωγικής ανασυγκρότησης της οικονομίας.

Πέρα όμως από τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδα των οικονομικών προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από την ευρωλαγνεία του, η ομιλία του προέδρου του εξέφρασε παράλληλα **μια προσπάθεια «απαγκίστρωσης» από το εργατικό κίνημα και τους μαχητικούς αγώνες**, καθώς ουσιαστικά απουσίαζε απ' αυτήν οποιαδήποτε αναφορά στην ανάγκη για κινητοποίηση για την ανατροπή της κυβέρνησης και την αντιμετώπιση της κρίσης και των Μνημονίων, και φυσικά κάθε αναφορά στα χαρακτηριστικά που θα πρέπει να λάβουν οι ταξικοί αγώνες το επόμενο διάστημα στη χώρα μας (αιτήματα, μέσα πάλης, μορφές αυτοοργάνωσης).

Μαζική η συμμετοχή στη διαδήλωση της ΔΕΘ

Με μια από τις μαζικότερες διαδηλώσεις των τελευταίων ετών στα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, το εργατικό κίνημα άνοιξε για φέτος τον κύκλο των κινητοποιήσεών του. Χιλιάδες εργαζόμενοι έστειλαν από τη μια ηχηρό μήνυμα σε κυβέρνηση και τρόικα, ότι με τα βάρβαρα νέα μέτρα που φέρνουν το φθινόπωρο προμηνύεται καυτό, ενώ από την άλλη έκλεισαν τα στόματα εκείνων (εντός και εκτός κινήματος) που βιάστηκαν να βγάλουν συμπεράσματα για την αγωνιστική ετοιμότητα των εργαζομένων.

Η μαζική συμμετοχή των εργαζομένων μάλιστα, αποκτά μεγαλύτερη σημασία αν αναλογιστούμε ότι αυτή τη φορά οι διαδηλωτές δεν είχαν συγκεκριμένο στόχο να προσεγγίσουν την έκθεση, όπου θα μιλούσε ο Σαμαράς. Η κυβέρνηση επιχείρησε να υποβαθμίσει πολιτικά την παρουσία της, με την επιλογή της να ακυρώσει την καθιερωμένη ομιλία του πρωθυπουργού, όπου κάθε χρόνο εξαγγέλλει τις κατευθυντήριες γραμμές της οικονομικής πολιτικής που θα ακολουθήσει την επόμενη χρονιά. Η απόφαση αυτή της κυβέρνησης έχει δύο όψεις: από τη μια δείχνει πόσο αδύναμη και φοβισμένη είναι μπροστά σε έναν νέο γύρο πανεργατικού ξεσηκωμού και από την άλλη ότι έχει μετατραπεί σε έναν απλό διεκπεραιωτή των αντεργατικών πολιτικών που αποφασίζει η τρόικα.

Ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ απηύθυνε σ' όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες ένα «πατριωτικό και δημοκρατικό προσκλητήριο» για την «απαλλαγή από το Μνημόνιο» και την αντικατάστασή του με ένα «Εθνικό Σχέδιο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης». Στη βάση αυτού του σχεδίου βρίσκεται η λανθασμένη εκτίμηση ότι για την οικονομική κρίση στην Ελλάδα, η οποία τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχει εξελιχθεί σε μια κατάρρευση δίχως προηγούμενο, ευθύνεται μονάχα το Μνημόνιο. **Ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει να αγνοεί τις πραγματικές αιτίες της κρίσης**, δηλαδή την αποτυχία του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος στην Ελλάδα, την εγγενή αδυναμία των παραγωγικών τομέων της οικονομίας να αντέξουν στον ευρωπαϊκό και διεθνή ανταγωνισμό, τον παρασιτικό χαρακτήρα των «επενδύσεων» της ελληνικής αστικής τάξης, την περιθωριοποίηση και έξωση του ελληνικού κεφαλαίου από τις διεθνείς αγορές, την υστέρηση στην παραγωγικότητα της εργασίας κ.λπ. Με άλλα λόγια, αρνείται ότι για την κρίση ευθύνεται ο καπιταλισμός, δηλαδή το σύστημα της αγοράς, του κέρδους και του ανταγωνισμού. Έτσι, το ξεπέρασμα της κρίσης λανθασμένα ταυτίζεται με την κατάργηση του Μνημονίου.

Για το ζήτημα του χρέους, ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ επανέλαβε τη θέση για «διαγραφή ενός μέρους του χρέους» (πόσο μεγάλο;) και την αποπληρωμή του υπόλοιπου με ρήτρα ανάπτυξης και με μικρότερο επιτόκιο. Για το ζήτημα της δανειακής σύμβασης τόνισε την ανάγκη επαναδιαπραγματεύσεώς της. Παρό-

τι λοιπόν θεωρεί ότι η βασική αιτία της κρίσης είναι το Μνημόνιο, το οποίο με τη σειρά του θεωρεί ως συνέπεια αποκλειστικά του «δημοσιονομικού εκτροχιασμού», δηλαδή του ίδιου του χρέους, ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει ότι «ένα μέρος» του χρέους πρέπει να πληρωθεί! Αυτό αναπόδραστα σημαίνει όχι ολόκληρο Μνημόνιο αλλά «μισό», «τρία τέταρτα»... πάντως Μνημόνιο. Να αποδεχθούν δηλαδή οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα ότι έχουν μερίδιο ευθύνης για την καπιταλιστική κατάρρευση και τη διαχείριση της καπιταλιστικής οικονομίας. Να αποδεχθούν ότι πρέπει να κάνουν «θυσίες» και να πληρώσουν για να πάρουν πίσω κάποια από τα χρήματά τους οι τοκογλύφοι δανειστές. Την ίδια στιγμή, η «επαναδιαπραγμάτευση» της δανειακής σύμβασης ακούγεται πλέον σαν κακόγουστο ανέκδοτο. Ο ΣΥΡΙΖΑ επιθυμεί να διαπραγματευτεί με τους ίδιους ανθρώπους και μέσα στους ίδιους καπιταλιστικούς θεσμούς που έφεραν τα Μνημόνια, την Τρόικα, το νέο Σύμφωνο Σταθερότητας της ΕΕ, δηλαδή με όλους αυτούς που αποδεδειγμένα δεν δανείζουν τη χώρα αν δεν πετσοκόβει μισθούς, συντάξεις και εργασιακά δικαιώματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει, αντιθέτως, ότι όλοι αυτοί θα καθήσουν να διαπραγματευτούν με μια κυβέρνηση που θα... καταργεί τα Μνημόνια και θα διαγράφει -έστω κατά ένα μέρος- τα χρέη!

Στην ομιλία του ο Α. Τσίπρας επανέλαβε επίσης τις **προτάσεις δεξιού μεταρρυθμιστικού χαρακτήρα**, με τις οποίες υπόσχεται όχι μόνο να συμμαζέψει τα δημοσιονομικά, αλλά και να επαναφέ-

ρει τη χώρα στην τροχιά της πολυπόθητης ανάπτυξης. Αυτά τα μέτρα είναι η μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, η δημιουργία περιουσιολογίου και η... αναδιοργάνωση των εφοριών. Δεν χρειάζεται και πολλή σκέψη για να κατανοήσει κανείς ότι τα τεράστια προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και ειδικά η κατάρρευση των τελευταίων τεσσάρων ετών δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με μια φορολογική μεταρρύθμιση και ένα «συμμάζεμα» ή μια πιο δίκαιη κατανομή των φορολογικών εσόδων. Ο δρόμος θα είναι μακρύς και έχει ως προϋπόθεσή του τη σύγκρουση με τη λογική του κέρδους και της αγοράς, τις εθνικοποιήσεις των τραπεζών και των τομέων-κλειδιών της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο και κάτω από μια επαναστατική κυβέρνηση των εργαζομένων.

Είναι ενδεικτικό της σύγχυσης και των αυταπατών που διατηρεί ο ΣΥΡΙΖΑ για τη δυνατότητα διαχείρισης της οικονομικής κρίσης, ότι από την ομιλία του προέδρου του απουσίασαν ακόμη και οι πιο στοιχειώδεις σοσιαλδημοκρατικού χαρακτήρα προτάσεις, όπως οι κρατικοποιήσεις, η δημιουργία ενός ενιαίου δημόσιου τραπεζικού συστήματος, οι μεγάλες δημόσιες επενδύσεις κ.α.

Ωστόσο, το βασικό πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ παραμένει η **πρότασή του για τον τρόπο με τον οποίο θα επιτευχθεί έστω και αυτό το αντιφατικό και διαχειριστικό του πρόγραμμα**. Η αναφορά του Τσίπρα για την ανάγκη αγώνων «μέσα κι έξω από τη Βουλή» χάθηκε μέσα σε μια μακροσκελή απαρίθμηση των προτάσεων νόμου που έχει καταθέσει η αξιωματική αντιπολίτευση στη Βουλή, της «επιτυχίας» στο ζήτημα της Ζίμενς και στην προαναγγελία των μελλοντικών ενεργειών, που περιλαμβάνουν ερωτήσεις στη Βουλή για την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, τις ιδιωτικοποιήσεις κ.λπ. Ο στόχος του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι να επιβάλει τις προτάσεις του με αγώνες αλλά να εξηγηθούν στο κοινοβούλιο «οι συνθήκες κάτω από τις οποίες οδηγηθήκαμε σιδηροδέσμιοι στους δανειστές». Οι άνερ-

γοι και οι φτωχοί θα πρέπει να περιμένουν ώσπου η παρούσα κυβέρνηση της «μεταβατικής διαχείρισης» αντικατασταθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ, με το «λαό στην εξουσία». Αυτή η κυβέρνηση, στη συνέχεια, και πάλι δίχως κινητοποιήσεις των εργατών-άνεργων ενάντια σε εργοδότες και τραπεζίτες, θα επαναφέρει τους μισθούς στα επίπεδα του 2008 κ.ο.κ. ενώ θα βρίσκεται ταυτόχρονα «ισότιμα» εντός Ευρώ και ΕΕ (θα συνεργάζεται στενά, μάλιστα, με τις κυβερνήσεις του ευρωπαϊκού Νότου). Η ΕΕ θα αναγκαστεί να αποδεχθεί τους όρους του ΣΥΡΙΖΑ (!) καθώς, όπως μαθαίνουμε, καμία χώρα της Ευρωζώνης δεν θα είχε συμφέρον από μια τέτοια εξέλιξη, αφού «η χώρα θα καταρρεύσει και οι δανειστές θα χάσουν τα χρήματά τους».

Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποτελέσει διέξοδο στα προβλήματα των εργαζομένων, των ανέργων και των φτωχών. Μοναδική λύση ενάντια στην κρίση και την κατάρρευση του ελληνικού καπιταλισμού, στη φονική ανεργία, στα κλεισίματα επιχειρήσεων και στη φτώχεια είναι **οι αγώνες των εργαζομένων, των ανέργων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων**. Οργανωμένοι σε επιτροπές δράσης στις γειτονιές, θα πρέπει να παλέψουμε καθημερινά και αποφασιστικά ενάντια στην κυβέρνηση Σαμαρά, στην Τρόικα και στους εργοδότες και τραπεζίτες, με στόχο να επιβάλλουμε με διαδηλώσεις και απεργίες τη διαγραφή του χρέους, την κατάργηση όλων των Μνημονίων και των ανεργατικών μέτρων, την εθνικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων-κλειδιών της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο, την έξοδο της χώρας από την ΕΕ και το Ευρώ και την εγκαθίδρυση μιας επαναστατικής κυβέρνησης των εργαζομένων, ικανής να φέρει σε πέρας τη σύγκρουση με τους καπιταλιστές, το κράτος τους και τα πολιτικά τους επιτελεία, με ορίζοντα μια σοσιαλιστική κοινωνία σε μια σοσιαλιστική Ευρώπη.

■ Στ. Ιωαννίδης

Πράγματι, η μαζικότητα και στις τέσσερις ξεχωριστές συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν ήταν μεγάλη, με προεξέχουσα αυτή που διοργάνωσαν τα συνδικάτα στο άγαλμα Βενιζέλου, που συγκέντρωσε 15.000 διαδηλωτές. Μαζικά και πολύχρωμα τα μπλοκ των εργαζομένων στις πρώην ΔΕΚΟ και κυρίως αυτό της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και των εργαζομένων στους δήμους, όπως και τα μπλοκ των εργαζομένων στα ΕΛΤΑ, στην ΕΥΑΘ, στο λιμάνι και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Οι εργαζόμενοι κατέληξαν αυτή τη φορά στο Υπ. Μακεδονίας-Θράκης με συνθήματα κατά των νέων σφαγιαστικών μέτρων κυβέρνησης - τρόικας. Διάχυτο ήταν το αίσθημα ότι η πορεία στη ΔΕΘ αποτελεί ζέσταμα του κινήματος και μια πολύτιμη παρακαταθήκη για την οργάνωση και προετοιμασία ενός παρατεταμένου απεργιακού αγώνα για να ξεφορτωθούμε την κυβέρνηση και την τρόικα μαζί με τα βάρβαρα μέτρα τους.

Εκλογές στην Ολλανδία

Στις 12 Σεπτέμβρη διεξήχθησαν κοινοβουλευτικές εκλογές στην Ολλανδία, όπου πρώτο κόμμα αναδείχθηκε το δεξιό, νεοφιλελεύθερο «Λαϊκό Κόμμα για την Ελευθερία και τη Δημοκρατία» (VVD) του απερχόμενου πρωθυπουργού Μαρκ Ρούτε, λαμβάνοντας 41 από τις 150 έδρες του ολλανδικού κοινοβουλίου, με ποσοστό 26,6%. Δεύτερο, με διαφορά μόλις τριών εδρών, αναδείχθηκε το Εργατικό Κόμμα (PvdA) του Ντίντερικ Σάμσοκ, που πήρε 24,8%. Το ακροδεξιό, αντιμουσουλμανικό, αντιευρωπαϊκό κόμμα του Γκιρτ Βίλντερς, «Κόμμα για την Ελευθερία» (PVV), καταποντίστηκε και από τις 24 έδρες που κατέλαβε στις προηγούμενες εκλογές έπεσε στις 15, με ποσοστό 10,1%. Το ίδιο και οι Πράσινοι (GL), που έχασαν 6 έδρες και έπεσαν στις 4 (με ποσοστό 6,7%), ενώ το «Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα» (CDA), που για δεκαετίες ήταν το κυρίαρχο κόμμα, έπεσε στις 13 έδρες με 8,5% των ψήφων. Τέλος, το Σοσιαλιστικό Κόμμα (SP) έλαβε τον ίδιο αριθμό εδρών (15) όπως και στις προηγούμενες εκλογές και ποσοστό 9,7%. Όλα τα κόμματα, με εξαίρεση το Σοσιαλιστικό Κόμμα, παρουσίασαν στις προεκλογικές καμπάνιες τους νεοφιλελεύθερα προγράμματα.

Προς ανακούφιση της αστικής τάξης της Ολλανδίας και των υπευθύνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα δύο κόμματα που ήρθαν πρώτα (και είναι άκρατοι υποστηρικτές της ΕΕ, της εφαρμογής της νεοφιλελεύθερης ατζέντας και των προγραμμάτων λιτότητας) μπορούν να σχηματίσουν κυβέρνηση. Και τα δύο κόμματα σε κάθε κυβέρνηση που συμμετείχαν μέχρι τώρα υποστήριξαν όλα τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα και όλα τα πακέτα περικοπών. Στην ανακοίνωσή της η ένωση εργοδοτών της Ολλανδίας τόνισε την ανακούφισή της για τη διασφάλιση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας και τη συνέχιση της εφαρμογής της νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Μόλις ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα άρχισαν οι διαβουλεύσεις μεταξύ του Λαϊκού Κόμματος (VVD) και του Εργατικού Κόμματος (PvdA) για το σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού, ίσως και με τη συμμετοχή ενός τρίτου μικρότερου κόμματος. Για δεκαετίες οι αστικές κυβερνήσεις που σχηματίζονται στην Ολλανδία είναι αποτέλεσμα συμμαχιών δύο ή και περισσότερων κομμάτων, καθώς κανένα δεν κατορθώνει να κερδίσει την απόλυτη πλειοψηφία για το σχηματισμό κυβέρνησης, ενώ οι περισσότερες κυβερνήσεις δεν ολοκληρώνουν την τετραετία.

Το κόμμα του Βίλντερς (Κόμμα για την Ελευθερία) τον προηγούμενο Απρίλιο απέσυρε τη στήριξή του στην κυβέρνηση συνασπισμού με πρωθυπουργό τον Μαρκ Ρούτε, όταν αποχώρησε από τις συζητήσεις για τη λήψη ενός νέου πακέτου μέτρων λιτότητας, προκαλώντας έτσι την κατάρρευση της κυβέρνησης και την προκήρυξη εκλογών. Ο Βίλντερς και το κόμμα του πίστεψαν ότι με την άρνησή τους να υποστηρίξουν τα μέτρα λιτότητας και υιοθετώντας έναν ακροδεξιό αντιμεταναστευτικό, ισλαμοφοβικό λόγο θα κατόρθωναν να συγκεντρώσουν ένα σημαντικό ποσοστό των δυσσαρεστημένων. Όμως και η προεκλογική καμπάνια του Λαϊκού Κόμματος δεν υπολείπεται σε τίποτα ακροδεξιάς ρητορικής, κατορθώνοντας έτσι να συσπειρώσει τους ψηφοφόρους του και να αυξήσει τα ποσοστά του.

Κατά το μεγαλύτερο μέρος της προεκλογικής περιόδου την προσοχή τράβηξε το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Οι δημοσκοπήσεις του έδιναν την πρώτη θέση και γι' αυτό η συμμετοχή του σε μια κυβέρνηση συνασπισμού ήταν σίγουρη. Τα ολλανδικά και ευρωπαϊκά ΜΜΕ ανέφεραν ότι επρόκειτο να γίνει πολιτικός σεισμός, χαρακτηρίζαν το Σοσιαλιστικό Κόμμα ως «ακροαριστερό» και τον ηγέτη του, Εμίλ Ρέμερ, τον παρουσίαζαν ως τον Ολλανδό Τσίπρα. Στις καμπάνιες τους, το

Λαϊκό Κόμμα και το Εργατικό Κόμμα καταφέρναν με μένος εναντίον του, υποστηρίζοντας πως το Σοσιαλιστικό Κόμμα θέλει να μετατρέψει την Ολλανδία σε Ελλάδα και να καταστρέψει την οικονομία της. Μόλις λίγες μέρες πριν τις εκλογές άρχισαν να διαφαινούνται τα πραγματικά ποσοστά του κόμματος.

Στην πραγματικότητα, το Σοσιαλιστικό Κόμμα (που είναι μαοϊκών καταβολών και μετεξελιχτηκε σε σοσιαλδημοκρατικό) απέχει πολύ από το να είναι ένα αντικαπιταλιστικό κόμμα της άκρας αριστεράς. Στο προεκλογικό πρόγραμμα που παρουσίασε απορρίπτει κάθε προοπτική για έξοδο της χώρας από το Ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, και, αντίθετα, θεωρεί θετική την παραμονή της. Στα μέτρα που προτείνει περιλαμβάνονται μεγαλύτερες κρατικές δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια και για κοινωνικές υπηρεσίες. Ωστόσο, στο ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων δεν έχει ολοκληρωμένη πρόταση, καθώς υποστηρίζει την επιστροφή μόνο ορισμένων επιχειρήσεων στο κράτος (σιδηρόδρομοι, ταχυδρομεία), αφήνοντας άλλους τομείς έξω. Δεν κάνει καμία πρόταση για εθνικοποίηση τομέων της οικονομίας. Αναφέρει την εφαρμογή υψηλής φορολογίας για το κεφάλαιο και τα μεγάλα εισοδήματα και παρουσιάζει ένα πρόγραμμα αυξήσεων στους μισθούς και σε άλλες παροχές και τη συμμετοχή των εργατών στα εταιρικά συμβούλια, χωρίς όμως να παρουσιάζει και τον τρόπο που θα τα εφαρμόσει. Δηλαδή, δεν έχει ένα πρόγραμμα οργάνωσης των εργατών και των αγώνων που απαιτούνται για να κερδηθούν αυτές οι διεκδικήσεις, ενώ δεν έχει και ουσιαστικές ρίζες μέσα στα εργατικά σωματεία. Για να αντιμετωπιστούν οι αντιδράσεις του κεφαλαίου και των εργοδοτών χρειάζεται κάτι περισσότερο από την εκλογή μιας «αριστερής» κυβέρνησης. Χρειάζεται η οργάνωση της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και η διεξαγωγή σκληρών αγώνων.

Πολύ περισσότερο, το Σοσιαλιστικό Κόμμα δεν έχει πρόταση για την αντιμετώπιση της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος και για μια ουσιαστική σοσιαλιστική διέξοδο. Επιπλέον, συμφώνησε στο ζήτημα της αύξησης των ορίων συνταξιοδότησης για μετά το 2020 καθώς και στη μείωση του ελλείμματος των χωρών της ΕΕ κάτω του 3%. Αυτά τα πισωγυρίσματα καθώς και ο όλο και πιο ισχνός αντινεοφιλελεύθερος λόγος κατά την προεκλογική εκστρατεία, προκάλεσαν απογοήτευση και έστρεψαν μεγάλο κομμάτι του εκλογικού σώματος προς το Εργατικό Κόμμα, με τη λογική της χρήσιμης ψήφου για να μην ξαναβγει η δεξιά.

Η νέα κυβέρνηση που θα σχηματιστεί δείχνει πολύ σταθερή, ωστόσο πρόκειται να εφαρμόσει τα πιο σκληρά νεοφιλελεύθερα μέτρα, στοχεύοντας στην πλήρη διάλυση του κοινωνικού κράτους καθώς και των εργατικών δικαιωμάτων. Με δεδομένη και τη γενικότερη επιδείνωση της κρίσης θα είναι πολύ δύσκολο να συγκρατηθεί η οργή και η αγανάκτηση των ολλανδών εργατών.

στον κόσμο...

Ινδία

Ένας σαραντατετράχρονος διαδηλωτής δολοφονήθηκε από την αστυνομία στις 10 Σεπτεμβρίου, στην πόλη Τουτικόνιν της περιοχής Ταμίλ Ναντού στη Νοτιοανατολική Ινδία. Οι διαδηλωτές διαμαρτύρονταν για το πυρηνικό εργοστάσιο που βρίσκεται στην περιοχή, καθώς απειλείται η υγεία και η ασφάλειά τους. Στην προσπάθειά τους να εμποδίσουν ένα φορτίο ουρανίου που κατευθυνόταν προς το εργοστάσιο, κατέλαβαν τους δρόμους και τις σιδηροδρομικές γραμμές. Η αστυνομία απάντησε με πυροβολισμούς και δολοφόνησε τον σαραντατετράχρονο ψαρά. Οι διαδηλωτές της περιοχής έχουν καταφέρει στο παρελθόν να σταματήσουν τη λειτουργία του εργοστασίου και η υπόθεσή τους κερδίζει έδαφος, ιδιαίτερα μετά την πυρηνική καταστροφή στη Φουκουσίμα.

Αργεντινή

Στις 13 Σεπτεμβρίου, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές διαμαρτυρήθηκαν στους δρόμους των μεγαλύτερων πόλεων της χώρας για τις πολιτικές της κυβέρνησης της πρόεδρου Κριστίνα Φερνάντεζ Κίρχνερ. Μεταξύ άλλων εναντιώνονται στον πληθωρισμό (ανέρχεται στο 25% ετησίως), στην αύξηση της εγκληματικότητας, στην απαγόρευση αγοράς ξένου συναλλάγματος και στην κατάχρηση εξουσίας, καθώς η πρόεδρος προσπαθεί να περάσει συνταγματική τροποποίηση που να της επιτρέπει να διατελέσει και τρίτη θητεία. Οι διαδηλωτές χτυπούσαν τηγάνια και κατσαρόλες, εικόνες που θύμισαν τις μεγάλες διαδηλώσεις κατά την οικονομική κρίση του 2001.

Ισπανία

Οι μαζικές διαδηλώσεις συνεχίστηκαν και όλο τον Σεπτέμβριο στην Ισπανία. Οι διαδηλωτές αντιδρούν στα σκληρά μέτρα που προωθεί η κυβέρνηση Ραχόι και φαίνονται αποφασισμένοι να συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις τους. Στις 25 Σεπτεμβρίου χιλιάδες διαδηλωτές περικύκλωσαν το Κοινοβούλιο, ενώ ξέσπασαν επεισόδια όταν προσπάθησαν να ρίξουν τα κάγκελα και να μπουν στο κτίριο. Η αστυνομία έκανε χρήση πλαστικών σφαιρών, τραυματίζοντας 30 άτομα και συνέλαβε δεκάδες διαδηλωτές. Στο μεταξύ και στην Πορτογαλία διαδήλωσαν 150.000 άνθρωποι ενάντια στο ΔΝΤ και στα σκληρά μέτρα που λαμβάνει και η δική τους κυβέρνηση.

Σικάγο – ΗΠΑ

Μετά από 25 χρόνια πραγματοποιήθηκε η πρώτη απεργία εκπαιδευτικών στο Σικάγο, από τις 10 μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου, ενάντια στις μεταρρυθμίσεις που εφαρμόζει ο δήμαρχος Εμάνουελ και στηρίζει η κυβέρνηση Ομπάμα. Στην απεργία συμμετείχαν 30.000 εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η απεργία ξεκίνησε το απόγευμα της 10ης Σεπτεμβρίου, αφού οι πολύμηνες συζητήσεις για τις μεταρρυθμίσεις στο εκπαιδευτικό σύστημα κατέληξαν σε αδιέξοδο. Τα δύο μεγάλα ζητήματα διαφωνίας μεταξύ δημοτικών αρχών και συνδικάτου των εκπαιδευτικών είναι: α) η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, με κριτήριο και την επίδοση των μαθητών και β) να δοθεί μεγαλύτερη εξουσία στους διευθυντές. Μεταξύ άλλων όμως, τα αιτήματα των εκπαιδευτικών περιλαμβάνουν ολιγομελή τμήματα και καλύτερες εργασιακές συνθήκες.

Ο δήμαρχος ζήτησε την έκδοση εντάλματος σύλληψης κατά των εκπαιδευτικών, καθώς στη νομοθεσία προβλέπεται η απαγόρευση κινητοποίησης των εκπαιδευτικών για λόγους που δεν σχετίζονται με οικονομικά οφέλη (μισθοί, επιδόματα).

Στην ουσία έχει ξανανοιξει ο πόλεμος ενάντια στα συνδικάτα που μαινεται εδώ και καιρό στις ΗΠΑ. Αυτή τη φορά όμως, φέρνει ανοιχτά σε ρήξη τα εργατικά συνδικάτα με το Δημοκρατικό Κόμμα, μόλις έναν μήνα πριν από τις προεδρικές εκλογές της 6ης Νοεμβρίου.

Τελικά η απεργία έληξε με την υπογραφή συμφωνίας, η οποία προβλέπει αυξήσεις στους μισθούς για τα επόμενα τρία χρόνια, 600 επιπλέον προσλήψεις ειδικών παιδαγωγών, ενώ στο ζήτημα της αξιολόγησης, οι εκπαιδευτικοί θα αξιολογούνται κατά 70% με βάση τη δική τους δουλειά και κατά 30% με βάση τις επιδόσεις των μαθητών. Το σωματείο των εκπαιδευτικών δέχθηκε τη συμφωνία, λέγοντας όμως ότι επιφυλάσσεται για νέες κινητοποιήσεις στο μέλλον.

Επέτειος της Κινέζικης Επανάστασης

Από την λαμπρή νίκη στην παλινόρθωση του καπιταλισμού

■ Κώστας Δικαίος

Την 1η Οκτωβρίου 1949 ιδρύθηκε η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, αποτέλεσμα της νίκης του κινέζικου προλεταριάτου ενάντια στην κινέζικη αστική τάξη, τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τον θεματοφύλακα του παγκόσμιου στάτους κβο, τον σταλινισμό.

Το ΚΚ Κίνας ιδρύθηκε το 1921, εμπνευσμένο από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Η άνοδος του σταλινισμού και η «θεωρία των σταδίων» οδήγησαν στην πρώτη ήττα του, υποχρεώνοντάς το να διαλυθεί μέσα στο αστικό κόμμα Κουόμιτανγκ, ώστε να πραγματοποιηθεί η «αστικοδημοκρατική επανάσταση» και μόνο αργότερα η σοσιαλιστική, «όταν οι συνθήκες θα ήταν ώριμες». Αποτέλεσμα η σφαγή χιλιάδων επαναστατών εργατών στις βιομηχανικές πόλεις (Σαγκάη).

Όστόσο συνεχίστηκε η συνεργασία του με το Κουόμιτανγκ, που υπό τον Τσανγκ Κάι Σεκ προχώρησε σε νέες σφαγές κομμουνιστών. Κατά τη διάρκεια της υπεραστικής «Τρίτης Περιόδου» της σταλινοποιημένης Κομμ. Διεθνούς, δημιουργούνται αμφιλεγόμενα «αγροτικά»(!) σοβιέτ στη ΝΑ Κίνα. Μέσα απ' αυτές τις εμπειρίες, δημιουργείται μια νέα γενιά αγωνιστών και ηγετών. Ανάμεσα τους ο Μάο Τσε Τουνγκ, που το 1933 ηγείται στρατού 80.000 αγωνιστών, πραγματοποιεί την «Μεγάλη Πορεία» προσπαθώντας να ξεφύγει από την περικύκλωση του Τσανγκ Κάι Σεκ. Φτάνει τελικά στη ΒΔ Κίνα, όπου εγκαθιστά τη βάση του ΚΚ. Το 1937 η Ιαπωνία επιτίθεται στην Κίνα (το 1921 έχει ήδη καταλάβει την Μαντζουρία) και ο Στάλιν ζητάει και πάλι να εφαρμοστεί Λαϊκό Μέτωπο (πολιτική αποκρυστάλλωση της «θεωρίας των σταδίων») με το Κουόμιτανγκ και να διαλυθεί ο αντάρτικος στρατός του ΚΚ. Ο Μάο, αν και θεωρητικά ακολούθησε τις εντολές του Στάλιν, στην πράξη διατήρη-

νος στη διαφθορά του Κουόμιτανγκ, την παντελή έλλειψη λαϊκής υποστήριξης απέναντί του και στον δικό του στρατό, τσακίζει τις αστικές δυνάμεις και εγκαθιδρύει τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

Ουσιαστικά εφάρμοσε στην πράξη τη Διαρκή Επανάσταση του Τρότσκι προχωρώντας στη συντριβή του αστικού κράτους, παρά το γεγονός ότι στα λόγια υποστήριζε τη θεωρία των σταδίων, την οποία εφάρμοσε αργότερα δυστυχώς σε μια σειρά από καθυστερημένες χώρες οδηγώντας σε αματηρές ήττες (Ινδονησία).

Το νέο κράτος ήταν εργατικό, αν και από την αρχή γραφειοκρατικά παραμορφωμένο. Η επανάσταση δεν στηρίχτηκε στην αυτοοργάνωση των μαζών και τα εργατικά συμβούλια, αλλά ήταν αποτέλεσμα του συγκεντρωτικού γραφειοκρατικού μηχανισμού του ΚΚ – είχε ωστόσο κολοσσιαία σημασία:

Α) Ήταν μια μεγάλη νίκη του προλεταριάτου στην σκακιέρα του Ψυχρού Πολέμου και ενέπνεε τους επαναστάτες σ' όλο τον κόσμο.

Β) Ένα πολύ μεγάλο μέρος του πλανήτη αποχωρίστηκε από το παγκόσμιο καπιταλιστικό/ιμπεριαλιστικό σύστημα, αδυνατίζοντάς το.

Γ) Ήταν μια νίκη σε γενικές γραμμές ενάντια στο στάτους που υποστήριζε ο Στάλιν. Αυτό έδωσε ελπίδες ειδικά στους επαναστάτες της 4ης Διεθνούς ότι η σοβιετική εργατική τάξη θα προχωρούσε στην πολιτική επανάσταση στην ίδια την ΕΣΣΔ.

Δ) Ήταν μια σοσιαλιστική επανάσταση σε μια υπανάπτυκτη χώρα, δίνοντας τεράστια ώθηση στους καταπιεσμένους λαούς, εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, αντιιμπεριαλιστικές επαναστάσεις όλου του κόσμου, αλλάζοντας τον παγκόσμιο συσχετισμό δύναμης.

συμμετοχή στο ΚΚ των καπιταλιστών επιχειρηματιών. Στο 17ο Συνέδριο (2007) ενισχύεται η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, οι παραχωρήσεις του κεφάλαιου, η ένταση της εκμετάλλευσης των μισθωτών, το αδυνάτισμα του κεντρικού σχεδιασμού.

Σήμερα, λίγο πριν το 18ο Συνέδριο (Νοέμβριος 2012), η Κίνα, αφού πραγματοποίησε ένα υπερεικοσαετές οικονομικό θαύμα που ονομάστηκε «σοσιαλισμός με κινέζικα χαρακτηριστικά», αφού έγινε η δεύτερη οικονομία στον κόσμο (με τις προβλέψεις να την τοποθετούν στην πρώτη θέση ως το 2020) και αφού αποτελεί πλέον ακρογωνιαίό λίθο του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού εργασίας, καλείται να «σώσει» τον πλανήτη από την κρίση! Το ΚΚ Κίνας, που η επανάστασή του ενέπνευσε το 1949 τους επαναστάτες και καταπιεσμένους όλου του κόσμου, έχει μετατραπεί σε όργανο της καπιταλιστικής άρχουσας τάξης. Το προλεταριάτο που το 1949 κατέλαβε την εξουσία, σήμερα αποτελεί το πιο σκληρά εκμεταλλευόμενο τμήμα της παγκόσμιας εργατικής τάξης και παρά το γεγονός ότι τις τελευταίες δεκαετίες εκατοντάδες εκατομμύρια Κινέζοι απέκτησαν ανεκτό επίπεδο ζωής, 245 εκατομμύρια ζουν σε ακραία φτώχεια ενώ οι ανισότητες αυξήθηκαν κατακόρυφα – το τίμημα του «θαύματος»! Η Κίνα, που το 1949 ενέπνεε όλες τις χώρες που στέναζαν κάτω από τον ιμπεριαλιστικό ζυγό, ταρακουνάει και πάλι τον πλανήτη, αλλά με πολύ διαφορετικούς όρους.

18ο Συνέδριο του ΚΚ Κίνας

Τα πράγματα όμως στο 18ο Συνέδριο δεν είναι ρόδινα. Πρώτον, πρέπει να αντικατασταθούν τα 7 από τα 9 μέλη της Μόνιμης Επιτροπής του Πολιτικού Γραφείου. Επίσης, 65% των μελών της Κεντρικής Επιτροπής δεν μπορούν να επανεκλεγούν. Αυτά και μόνο αποτελούν αιτίες σύγκρουσης για την γραφειοκρατία του ΚΚ, όπου η διαδοχή σχεδιάζεται με τη μεγαλύτερη μυστικότητα σ' ένα σκοτεινό παιχνίδι εξουσίας και μακιαβελικής ίντριγκας. Δεύτερον, η κρίση έχει ήδη χτυπήσει την οικονομία. Η διαπάλη για τη νέα ηγεσία περιλαμβάνει και το πως αυτή θα χειριστεί την οικονομική επιβράδυνση (ανάπτυξη από 10% σχεδόν στο 7,5% το 2012, με ακόμα πιο δυσοίωτες προβλέψεις για το επόμενο έτος) και μαζί προβλήματα όπως: Ανισότητα εισοδήματος, μετατόπιση από ένα εξαγωγικό μοντέλο φθηνής εργασίας προς μια αυξανόμενη εσωτερική κατανάλωση, πράγμα απαραίτητο για να αντιμετωπιστεί η μείωση των εξαγωγών (λόγω της κρίσης) προς τη Δύση. Κερδοσκοπικές φούσκες στα ακίνητα και υπερχρέωση των τοπικών αρχών, εξαιτίας των πολιτικών αντιμετώπισης της κρίσης του 2008 (κρατικές επενδύσεις 585 δις δολαρίων ή 13,3% ου ΑΕΠ σε υποδομές, εντελώς αντίθετα απ' ό τι προτείνει παγκόσμια το ΔΝΤ) και που αποδείχθηκαν σωτήριες προς στιγμήν. Και κυριότερο: δυναμικές αντιδράσεις των εργατών, που σε σειρά απεργιών από τα τέλη Μαρτίου δείχνουν ότι δεν ανέχονται πια την υπερεκμετάλλευση, την αναδιάρθρωση όσων κρατικών επιχειρήσεων έχουν απομείνει και που συνοδεύεται από περικοπές μισθών και θέσεων εργασίας, την καταστροφή του περιβάλλοντος, την ιδιωτικοποίηση υγείας-παιδείας, την παντελή έλλειψη δημοκρατίας. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός Γουέν Ζιαμπάο δήλωσε ότι η τρέχουσα οικονομική μεγέθυνση είναι

«μη ισόρροπη και μη βιώσιμη» και επικαλέστηκε το «φάντασμα της πολιτιστικής επανάστασης που μπορεί να επιστρέψει και να στοιχειώσει τον κινέζικο λαό»!

Τρίτον, πρέπει να τονωθεί η εσωτερική κατανάλωση, αυξάνοντας τους πραγματικούς μισθούς – πράγμα όμως που έρχεται σε αντίθεση με την επιθυμία των κινέζων καπιταλιστών και γραφειοκρατών να ζουν πλουσιοπάροχα χάρη στα τεράστια κέρδη από την υπερεκμετάλλευση των εργατών.

Τέταρτον, η πρόσφατη διένεξη Ιαπωνίας-Κίνας για τις βραχονησίδες Σενκάκου (κινέζικα Ντιαογιού), που η Ιαπωνία θεωρεί ότι εντάσσονται στο νησιωτικό σύμπλεγμα Νανσέι Σότο στη θάλασσα της Ανατολικής Κίνας από το 1895, οδήγησε σε διαδηλώσεις και συγκρούσεις στην Κίνα ενάντια σε ιαπωνικές εταιρίες. Αυτές, αν και αρχικά υποκινούμενες από το κράτος, ξέφυγαν από τον έλεγχο και μετατράπηκαν σε διαδηλώσεις δυσαρέσκειας με πλακάτ του Μάο! Αυτό δείχνει τις κοινωνικές εντάσεις στην Κίνα (που συχνά βρίσκουν καταφύγιο στην ιστορία και το παρελθόν της), αλλά και το ρόλο που καλείται να παίξει πλέον η Κίνα στην παγκόσμια σκακιέρα. Η καθέλκυση των πρώτων αεροπλανοφόρων «Πιαονίγκ», που θα ακολουθηθεί από την καθέλκυση άλλων δύο μέχρι το 2015, δείχνει την όξυνση του διεθνούς ανταγωνισμού, παίρνοντας όλο και πιο έντονες και πιθανόν πολεμικές μορφές στις περιοχές κινέζικων ενδιαφερόντων.

Όλα αυτά διακυβεύονται στο 18ο Συνέδριο, όπου δυο τάσεις φαίνεται ότι συγκρούονται. Οι «μεταρρυθμιστές», που υποστηρίζουν την πλήρη κατάργηση της κρατικής παρέμβασης στην οικονομία, και η λεγόμενη «νέα αριστερά», που αρθρώνει κάποιο λόγο για τις ανισότητες, τη διαφθορά, την τόνωση της κατανάλωσης με μισθολογικές αυξήσεις, τη διάλυση των ιδεών του Μάο, τις κρατικές επενδύσεις – χωρίς αυτοί οι «αριστεροί» ν' αποτελούν εξαίρεση στον κανόνα της μετατροπής των κομματικών στελεχών σε καπιταλιστές! Εκπρόσωπος αυτής της τάσης ήταν ο Μπο Σιλάι, γραμματέας του κόμματος στην Τσονγκίνγκ (η μεγαλύτερη βιομηχανική πόλη του κόσμου) και γιος ενός από τους συντρόφους του Μάο! Ο Μπο, ενώ επρόκειτο να μπει στη Μόνιμη Επιτροπή του ΠΓ, αποπέμφθηκε (με δάκτυλο και του αμερικάνικου προξενείου) και περνάει από δίκη για διαφθορά! Κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης στο εσωτερικό του ΚΚ, εξαφανίστηκε από το προσκήνιο και ο αντιπρόεδρος Σι Τζινπίνγκ, ο οποίος πρόκειται να διαδεχθεί τον απερχόμενο «συντηρητικό» πρόεδρο Χου Ζιντάο.

Με λίγα λόγια, έχουμε μια επιτυχία των «μεταρρυθμιστών» και μάλιστα με συμμετοχή των ΗΠΑ. Οι αποφάσεις του Συνεδρίου ασφαλώς θα επηρεάσουν τον πλανήτη με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αλλά αυτό που πραγματικά θα συγκλονίσει το παγκόσμιο σύστημα θα είναι οι αγώνες, οι απεργίες, οι διαδηλώσεις και οι εξεγέρσεις του κινέζικου προλεταριάτου. Ας το ξέρουν καλά οι ηγετίσκοι-καπιταλιστές του ΚΚ. Οι κινέζοι προλετάριοι, αν οργανώσουν τη δύναμή τους, αντί να είναι τα υποζύγια της πιο σκληρής εκμετάλλευσης και της προσπάθειας να σωθεί το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, μπορούν όχι μόνο ν' απολαύσουν τον τεράστιο πλούτο που παράγουν αλλά και να βοηθήσουν τους λαούς όλης της γης να σωθούν από την κρίση και βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

σε τις δομές του ΚΚ και του αντάρτικου, μπαίνοντας επικεφαλής της αντίστασης στην Ιαπωνία, κερδίζοντας την υποστήριξη των αγροτικών μαζών. Με την εισβολή της ΕΣΣΔ στη Μαντζουρία, το αντάρτικο του ΚΚ εξοπλίζεται και με την ήττα και αποχώρηση της Ιαπωνίας αρχίζουν και πάλι συννομιλίες με το Κουόμινατγκ, το οποίο στηρίζουν οι ΗΠΑ. Είμαστε στις αρχές του Ψυχρού Πολέμου και η Κίνα έχει καθοριστική σημασία για τους ιμπεριαλιστές. Ο Στάλιν δεν διατάραξη του στάτους κβο (φοβάται ότι η επικράτηση της κινέζικης επανάστασης θα προκαλέσει τριγμούς στο δικό του οικοδόμημα), αλλά ο Μάο στηριζόμε-

Η πορεία προς την καπιταλιστική παλινόρθωση

Οι επαναστατικές ελπίδες όμως θα διαψευσθούν. Αν και η ρήξη του Μάο με την σοβιετική γραφειοκρατία το 1966 και η Πολιτιστική Επανάσταση του κινέζικου ΚΚ επέδρασαν σε παγκόσμιο επίπεδο, ωστόσο με τον θάνατο του Μάο το 1976 η Κίνα κάνει σημαντικά «ανοίγματα» στην οικονομία της αγοράς. Η σφαγή της εξέγερσης στην πλατεία Τιεν Αν Μεν το 1989 σφραγίζει την πορεία προς την καπιταλιστική παλινόρθωση, μετατρέποντας τα στελέχη του ΚΚ σε στυγνούς εκμεταλλευτές της εργατικής τάξης. Το 16ο Συνέδριο δέχεται τη